

Profil ogólnoakademicki

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 67/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r.

RAPORT ZESPOŁU OCENIAJĄCEGO POLSKIEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Nazwa kierunku studiów: *studia filologiczno-kulturoznawcze*

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Warszawski

Data przeprowadzenia wizytacji: 29 – 30 maja 2019

Warszawa, 2019

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	22
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	27
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	32
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	34
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	36
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	36
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	38
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	45
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę	48
5. Załączniki:	51
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	51
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego	51
Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki
Załącznik nr 4. Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki
Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach/grupach zajęć i ich ocena	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Małgorzata Leyko, członek PKA

członkowie:

1. Prof. dr hab. Joanna Pyszny, ekspert PKA
2. Prof. dr hab. Katarzyna Karpińska-Szaj, ekspert PKA
3. Prof. dr hab. Ariadna Strugielska, ekspert PKA
4. Prof. dr hab. Maria Kardis, ekspert PKA
5. mgr Beata Sejdak, sekretarz zespołu oceniającego
6. Sara Zemczak, ekspert studencki

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* prowadzonym na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac przyjętego przez Prezydium PKA na rok akademicki 2018/2019.

Kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze* jest oceniany przez Polską Komisję Akredytacyjną po raz drugi. Pierwsza ocena PKA została przeprowadzona w 2012 roku, w wyniku której wizytowany kierunek otrzymał ocenę pozytywną, obowiązującą do roku ak. 2018/2019, wyrażoną w Uchwale Prezydium PKA Nr 459/2012 z dnia 11.10.2012 r.

W uchwale z 2012 roku Prezydium PKA uznało, że Uczelnia spełnia wymagania kadrowe, programowe, w tym dotyczące osiągniętych efektów kształcenia, i organizacyjne do prowadzenia makrokierunku filologiczno-kulturoznawczego na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a poziom prowadzonego kształcenia odpowiada przyjętym kryteriom jakościowym.

W powyższym dokumencie nie sformułowano uwag i zaleceń, jednakże z raportu z wizytacji wynika, iż zidentyfikowano uchybienia, które odnosiły się do organizacji zajęć oraz weryfikacji efektów kształcenia. W toku bieżącej oceny zweryfikowano skuteczność podjętych działań doskonalących, które omówiono w części 4 raportu.

Aktualne postępowanie oceniające zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej, której dokonuje Polska Komisja Akredytacyjna.

Przed rozpoczęciem wizytacji dokonano podziału zadań pomiędzy członków Zespołu oraz ustalono szczegółowy harmonogram jej przebiegu z uwzględnieniem kluczowych spotkań z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Kolejnym etapem postępowania było zapoznanie się członków Zespołu Oceniającego PKA z *Raportem samooceny* przedłożonym przez władze Uczelni oraz

wypełnienie kart spełnienia standardów jakości kształcenia, które posłużyły do przygotowania wyjaśnianych w trakcie wizytacji dodatkowych pytań i wątpliwości odnoszących się do poszczególnych kryteriów.

Zespół Oceniający PKA poprzedził wizytację wewnętrznym spotkaniem organizacyjnym, podczas którego omówiono przebieg wizytacji oraz podzielono się uwagami wynikającymi z lektury *Raportu samooceny* oraz materiałów przekazanych w formie załączników do raportu.

W trakcie wizytacji odbyły się spotkania z władzami Uczelni i Wydziału, osobami odpowiedzialnymi za realizację procesu kształcenia na wizytowanym kierunku, w tym z autorami *Raportu samooceny*, z nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, ze studentami, z osobami i gremiami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, wsparcie osób niepełnosprawnościami oraz za wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia.

Ponadto Zespół Oceniający PKA spotkał się z Samorządem Studenckim i przedstawicielami Biura Karier. W toku wizytacji przeprowadzono hospitację zajęć, wizytację bazy dydaktycznej wykorzystywanej w realizacji zajęć na ocenianym kierunku studiów oraz dokonano przeglądu prac dyplomowych i etapowych oraz przedłożonej dokumentacji.

Przed zakończeniem wizytacji odbyło się wewnętrzne spotkanie Zespołu Oceniającego PKA, podczas którego podsumowano przydzielone kryteria oraz ustalono propozycję oceny dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, ponadto potwierdzono wyjaśnienie wszystkich wątpliwości zamieszczonych w kartach spełnienia standardów jakości kształcenia oraz omówiono sformułowane uwagi i rekomendacje, o których poinformowano władze Uczelni i Wydziału na spotkaniu podsumowującym.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	Studia filologiczno-kulturoznawcze
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	Studia pierwszego stopnia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{1,2}	literaturoznawstwo – 54%, nauki o kulturze i religii – 15%,

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

	językoznawstwo – 10%.	
	[brak przypisania 21% ECTS]	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	8 semestrów; 240 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych / liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	89	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	1568	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	239,5	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	142	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	131	-

Nazwa kierunku studiów	Studia filologiczno-kulturoznawcze
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite)	Studia drugiego stopnia

studia magisterskie)		
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{3,4}	literaturoznawstwo nauki o kulturze i religii	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry; 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych / liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	15	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	870	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	120	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	nie podano	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do	73	-

³W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁴ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

wyboru		
--------	--	--

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* (dalej SFK) na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia jest zgodna z misją Uniwersytetu Warszawskiego (z grudnia 2008) i strategią Wydziału Neofilologii (z maja 2013) w obszarach dydaktyki, nauki i funkcjonowania w społeczeństwie poprzez zapewnianie jedności nauki i nauczania, szczególnie w ramach bardzo szerokiej oferty zajęć autorskich, dostępu do wiedzy oraz nabywania umiejętności tym, którzy mają do tego prawo.

W przyjętej koncepcji kształcenia przedstawionej w *Raporcie samooceny* zaakcentowane są takie elementy *Strategii Wydziału Neofilologicznego*, jak interdyscyplinarność badań naukowych i programów studiów, zwiększanie atrakcyjności studiów poprzez oferowanie studentom różnorodnych i nowatorskich form kształcenia w odpowiedzi na bieżące potrzeby rynku pracy i umożliwianie im zdobycia cenionych na tym rynku kompetencji zawodowych, a także zwiększenie stopnia integracji społeczności wydziałowej dzięki realizacji programu studiów przy udziale innych jednostek Wydziału.

Jednak w przypadku ocenianego kierunku ZO PKA zaobserwował nie tyle integrację, ile zbytne rozproszenie i utratę poczucia tożsamości kierunku, o czym świadczy np. fakt, że studenci studiów pierwszego stopnia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* mają potencjalnie możliwość wyboru jednej z 18 ścieżek kształcenia, a studenci drugiego stopnia jednej z 28 ścieżek.

Koncepcja kształcenia ma charakter „hybrydowy” i zakłada, że studenci ocenianego kierunku realizują obowiązkowo wskazany blok zajęć w ramach kierunku *filologia angielska* oraz dwa bloki zajęć na studiach pierwszego stopnia lub jeden blok na studiach drugiego stopnia, wybrane przez każdego studenta na innych kierunkach neofilologicznych (romanistyka, iberystyka – hispanistyka i portugalistyka, italianistyka, germanistyka). Tak więc student realizuje część programów studiów trzech (pierwszy stopień) lub dwóch kierunków (drugi stopień) prowadzonych przez jednostki Wydziału Neofilologii. Jediną wspólną częścią programu realizowaną przez wszystkich studentów SFK jest udział we wskazanych zajęciach prowadzonych dla studentów kierunku *filologia angielska*, natomiast w programie kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie przewidziano żadnego modułu zajęć przeznaczonych tylko dla studentów tego kierunku.

Przyjęta koncepcja kształcenia w sposób niekorzystny zaważy także na ocenie innych kryteriów w niniejszym raporcie.

Kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze* na pierwszym stopniu kształcenia został przyporządkowany do trzech dyscyplin: literaturoznawstwa (54%),

językoznawstwa (10%) oraz nauk o kulturze i religii (15%) – bez podania przynależności do dyscyplin pozostałych 21%. Eksperti PKA zwrócili na to uwagę podczas wizyty na kierunku. Jednostka szybko zareagowała na tę uwagę i skorygowała przypisanie kierunku na pierwszym stopniu kształcenia do następujących dyscyplin i ich udziału procentowego: literaturoznawstwo 47 %, nauki o kulturze i religii 15 % oraz językoznawstwo 38 %, co zostało zatwierdzone Zarządzeniem nr 103 Rektora UW z dnia 25 września 2019 (poz. 152). Należy jednak zaznaczyć, że obecne przypisanie do dyscyplin nie wskazuje dyscypliny wiodącej (ponad 50 %). O ile nie budzi zastrzeżeń przypisanie do dwóch pierwszych dyscyplin, o tyle udział treści kształcenia i efektów uczenia się w niewielkim stopniu dotyczy nauk o kulturze i religii. Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* na pierwszym stopniu kształcenia realizując części programów trzech kierunków neofilologicznych, koncentrują się przede wszystkim na zdobyciu kompetencji w zakresie trzech języków obcych i w znacznie mniejszym stopniu poznają kultury wybranych języków, co należałoby określić raczej jako historia lub realioznawstwo niż kulturoznawstwo.

Na drugim stopniu kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* efekty uczenia się zostały przyporządkowane do dwóch dyscyplin – literaturoznawstwa i nauk o kulturze bez wskaźnika procentowego. Także w tym przypadku jednostka skorygowała przypisanie studiów drugiego stopnia do dyscyplin: literaturoznawstwo 65 % i nauki o kulturze i religii 35% (Zarządzenie nr 103 Rektora UW z dnia 25 września 2019, poz. 153). Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* realizując części programów dwóch kierunków neofilologicznych, koncentrują się przede wszystkim na zdobyciu kompetencji w zakresie dwóch języków obcych i w znacznie mniejszym stopniu poznają kultury wybranych języków, co – podobnie jak na studiach pierwszego stopnia – należałoby określić raczej jako historia lub realioznawstwo niż kulturoznawstwo.

Koncepcja kształcenia jest związana z działalnością naukową wykładowców w zakresie literaturoznawstwa i językoznawstwa. Osiągnięcia pracowników poszczególnych jednostek Wydziału Neofilologii są w tym zakresie imponujące, przejawiają się zarówno w publikacjach krajowych i zagranicznych, w realizowanych projektach badawczych oraz międzynarodowej aktywności konferencyjnej. W nieznacznym stopniu dotyczą jednak problemów mieszczących się w ramach nauk o kulturze i religii, gdyż pracownicy nie prowadzą badań w tej dyscyplinie.

W przypadku ocenianego kierunku nie można stwierdzić czy koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, gdyż wszystkie działania dotyczące współpracy z interesariuszami zewnętrznymi są prowadzone w poszczególnych jednostkach odpowiedzialnych za kierunek i odnoszą się do kierunków neofilologicznych realizowanych w tych jednostkach. Brak danych dotyczących współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, odnoszącej się do ocenianego kierunku, a rzeczą oczywistą wydaje się, że w celu konsultowania zgodności programu studiów z oczekiwaniami rynku pracy w przypadku absolwentów władających trzema językami wymagani są inni partnerzy niż w przypadku absolwentów każdego innego kierunku neofilologicznego. Należy zatem stwierdzić, że w określaniu koncepcji i celów kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie brali udziału

interesariusze zewnętrzni, bo za takich nie można uznać nauczycieli warszawskich szkół, u których – zgodnie z *Raportem samooceny* – zasięgano opinii w trakcie prac nad programem kierunku. W programie ocenianego kierunku nie ma bowiem specjalności nauczycielskiej, żaden z absolwentów nie podjął także dotychczas pracy w placówkach oświatowych.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku nie zostały określone także we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi – władzami Wydziału Neofilologicznego oraz władzami i kadrami pięciu jednostek tworzących Wydział, z koordynatorami kierunku reprezentującymi każdy z instytutów, a także z samorządem studenckim. Wprawdzie na wniosek studentów zmieniona została nazwa i – w pewnym zakresie – koncepcja studiów, gdyż wcześniej były to *studia filologiczno-kulturoznawcze Europy Zachodniej*, skoncentrowane wokół kultur europejskich, obecnie są to *studia filologiczno-kulturoznawcze*, które włączają kulturę Ameryki Północnej i Południowej. Niemniej obecnie studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie są angażowani w tworzenie i/lub modyfikację koncepcji kształcenia, a wprowadzone w 2016 zmiany polegające na zwiększeniu udziału przedmiotów do wyboru w programie studiów nie były z nimi konsultowane i są oceniane negatywnie. Duży wachlarz zajęć do wyboru powoduje bowiem ryzyko niedostatecznej ich koordynacji i w konsekwencji obawę, że nie wszyscy studenci kierunku osiągają te same efekty uczenia się. Koordynatorzy ds. SFK na poszczególnych kierunkach neofilologicznych nie mają realnego wpływu na koncepcję kształcenia na SFK, tworząc jedynie bieżącą ofertę zajęć w oparciu o przedmioty, które w danym roku zostają udostępnione przez poszczególne jednostki dla SFK.

Efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* są zgodne z przyjętą koncepcją i celami kształcenia oraz odpowiadają profilowi ogólnoakademickiemu tego kierunku. W maju 2019 Senat UW przyjął efekty uczenia się zgodne z *Ustawą o szkolnictwie wyższym* z 2018 oraz Polską Ramą Kwalifikacji, odpowiednio dla każdego poziomu kształcenia. Dla wszystkich kierunków neofilologicznych prowadzonych na Wydziale Neofilologii przyjęto jednakową matrycę efektów uczenia się, w której zmienia się jedynie obszar językowy, geograficzny i kulturowy odpowiednio dla poszczególnych neofilologii.

Natomiast efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* kumulują te efekty dla potrzeb specyficznego kształcenia na tym kierunku, zaś efekty uczenia się określone dla kierunków neofilologicznych traktowane są jako efekty specjalnościowe. Dla przykładu: dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* efekt K_W02 (zna) „podstawową terminologię, główne metody i teorie oraz tendencje rozwoju badań literaturoznawczych oraz kulturoznawczych w ramach filologii wybranych obszarów językowych”, znajduje pełne odniesienie dla filologii angielskiej, gdzie brzmi: (zna) „podstawową terminologię, główne metody i teorie oraz tendencje rozwoju badań literaturoznawczych oraz kulturoznawczych w ramach filologii angielskiej” i tak samo dla pięciu pozostałych filologii; dla SFK efekt K_U02 (potrafi) „wypowiadać się w wybranych językach studiów poprawnie, precyzyjnie i spójnie, dobierając odpowiednie formy wypowiedzi do sytuacji komunikacyjnej”, zaś dla *filologii angielskiej*: „wypowiadać się w języku angielskim poprawnie, precyzyjnie i spójnie, dobierając odpowiednie formy

wypowiedzi do sytuacji komunikacyjnej” i tak samo dla pięciu pozostałych filologii. Podobna symetryczność zachowana jest w definiowaniu wszystkich efektów uczenia się. Efekty uczenia się określone dla kierunku SFK mają zatem charakter multiplikacyjny, a jedyną specyfiką tego kierunku jest to, że student poznaje trzy języki obce na pierwszym stopniu i dwa na drugim stopniu kształcenia.

Efekty uczenia się dla studiów pierwszego i drugiego stopnia kształcenia odnoszą się odpowiednio do poziomu 6. i 7. PRK i o ile na studiach licencjackich zakłada się zaawansowane i aspektowe osiągnięcie efektów z zakresu wiedzy, o tyle na studiach magisterskich jest to wiedza poszerzona i pogłębiona. Odpowiednio także są różnicowane efekty uczenia się w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych.

Efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* zostały określone w sposób odpowiadający przyjętej koncepcji kształcenia i są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w zakresie dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek, a zwłaszcza w zakresie literaturoznawstwa i językoznawstwa, natomiast w mniejszym stopniu do aktualnego stanu badań w zakresie nauk o kulturze. O ile efekt K_W06 projektuje, że absolwent studiów pierwszego stopnia „ma podstawową wiedzę o projektowaniu badań w dziedzinie filologii, a w szczególności o problemach, metodach, technikach i narzędziach badawczych”, to nie ma podobnego odniesienia do kulturoznawstwa (nauk o kulturze i religii). Efekty uczenia się są zgodne z działalnością naukową prowadzoną na Wydziale Neofilologii w dyscyplinach literaturoznawstwo i językoznawstwo. Efekty uczenia się w zakresie wiedzy uwzględniają m.in. dla studiów pierwszego stopnia: miejsce i specyfikę filologii wybranych obszarów językowych w kontekście nauk humanistycznych (K_W01), podstawową terminologię, główne metody i teorie oraz tendencje rozwoju badań literaturoznawczych oraz kulturoznawczych w ramach filologii wybranych obszarów językowych (K_W02), złożoność i pluralizm kultur, kody kultury determinujące kontakty międzykulturowe, zwłaszcza w kontekście krajów wybranych obszarów językowych (K_W06), problematykę i realia geograficzne, historyczne, polityczne, gospodarcze, kulturowe i społeczne krajów wybranych obszarów językowych (K_W07); a dla studiów drugiego stopnia: zna w pogłębionym stopniu terminologię używaną w literaturoznawstwie i kulturoznawstwie właściwym dla wybranych specjalności (K_W02), zna zaawansowaną metodologię naukową w dziedzinach kulturoznawczych i literaturoznawczych (K_W03), ma szeroką wiedzę o płaszczyznach i procesach komunikowania się w wybranych językach, zarówno w mowie, jak i w piśmie (K_W04). Uwzględnienie takich zagadnień w efektach uczenia się na obu poziomach kształcenia pokazuje ścisły związek procesu dydaktycznego z badaniami literaturoznawczo-językoznawczymi, w jakich specjalizują się pracownicy jednostek współprowadzących kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Efekty uczenia się uwzględniają w szczególności przygotowanie studentów na studiach pierwszego stopnia do włączania się w badania, zaś na studiach drugiego stopnia prowadzenia badań. Służą temu wiedza i umiejętności nabywane przez studenta: na studiach pierwszego stopnia: (potrafi) posługiwać się podstawową terminologią z zakresu językoznawstwa, kulturoznawstwa i literaturoznawstwa oraz metodologią badań właściwą dla tych dyscyplin w ramach filologii wybranych obszarów językowych

(K_U01); zaś na studiach drugiego stopnia: (potrafi) dobrze posługiwać się terminologią literaturoznawczą i kulturoznawczą właściwą dla wybranych specjalności (K_U01), (potrafi) odpowiednio zastosować metodologię kulturoznawczą i literaturoznawczą (K_U02).

Efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* zostały sformułowane w sposób zrozumiały, zakładana skala trudności jest dostosowana do każdego poziomu studiów, co sprawia, że efekty uczenia się są możliwe do osiągnięcia przez studentów studiów pierwszego i drugiego stopnia kształcenia.

Kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze* to studia przede wszystkim o charakterze językowym. Na studiach pierwszego stopnia absolwent osiąga poziom znajomości dwóch języków C1, a trzeciego – B2, zaś na studiach drugiego stopnia poznaje dwa języki na poziomie C2, co pozwala na swobodne wykorzystywanie znajomości języków obcych w angażowaniu się bądź samodzielnym podejmowaniu badań.

Jednak podstawową wątpliwość członków ZO PKA budzi możliwość osiągnięcia przez studentów wszystkich zakładanych efektów kierunkowych dla SFK. O ile studenci niewątpliwie osiągną wymagany poziom znajomości trzech dla pierwszego stopnia i dwóch dla drugiego stopnia języków obcych, o tyle poza kontrolą pozostają wszystkie efekty uczenia się odnoszące się do dyscypliny literaturoznawstwo oraz do nauki o kulturze i religii. Studenci nie posiadają bowiem tutorów, którzy mogliby ich wesprzeć w wyborze ścieżki kształcenia w taki sposób, aby mogli osiągnąć zakładane efekty uczenia się. Nie służą im pomocą także koordynatorzy SFK na poszczególnych neofilologiach, gdyż ich zadaniem jest jedynie wskazywanie zajęć dostępnych dla studentów *studia filologiczno-kulturoznawcze* na danej neofilologii. Roli takiej nie pełni także kierownik SFK, który jest pracownikiem Instytutu Anglistyki i w zasadzie nie śledzi ścieżki każdego studenta, lecz koordynuje przepływ informacji dotyczących zajęć dostępnych dla studentów SFK między poszczególnymi instytutami. Tak więc student w rzeczywistości sam dokonuje wyboru zajęć i może się zdarzyć, że przedmioty, na które uczęszcza, nie pozwolą mu na realizację wszystkich efektów uczenia się. Stan ten nie jest także weryfikowany przed egzaminem dyplomowym.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, studia pierwszego i drugiego stopnia, są zgodne z misją UW oraz strategią Wydziału Neofilologii przede wszystkim w zakresie zgodności badań z procesem dydaktycznym w odniesieniu do dwóch dyscyplin (literaturoznawstwo, językoznawstwo), natomiast brak takiej zgodności w odniesieniu do dyscypliny kulturoznawstwo. Jednostka oferuje studentom różnorodne i nowatorskie formy kształcenia w odpowiedzi na bieżące potrzeby rynku pracy, które wprowadzie umożliwiają im zdobycie cenionych na tym rynku kompetencji językowych, ale nie w pełni wyposażają ich w kompetencje kulturoznawcze. Koncepcja kształcenia zasadza się na integrowaniu w ścieżce dydaktycznej studenta części

programów studiów trzech kierunków – obowiązkowo *filologii angielskiej* oraz dwóch wybranych neofilologii na studiach pierwszego stopnia oraz jednej wybranej na studiach drugiego stopnia. Taka struktura programu studiów zaciera jego tożsamość, która w zasadzie ogranicza się do wykształcenia znajomości trzech/dwóch języków obcych przy minimalizowaniu i nieprzewidywalności kompetencji w obszarze nauk o kulturze ze względu na zbyt duży składnik zajęć do wyboru na poszczególnych specjalnościach językowych. Absolwenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* posiadają wprawdzie kompetencje i umiejętności językowe w większym zakresie (trzy/dwa języki) niż absolwenci każdej z neofilologii, lecz znacznie słabsze są ich kompetencje kulturoznawcze, które kształcone są w niewielkim zakresie w obrębie poszczególnych neofilologii. Inaczej mówiąc, absolwenci posiadają narzędzia (znajomość języków), których nie mają do czego zastosować. Tymczasem wydaje się, że w chwili obecnej, kiedy jednym z najważniejszych problemów współczesności są dokonujące się na wielką skalę migracje i transfery kulturowe, kompetencje multilingwistyczne są bardzo pożądane i może w tym kierunku powinno pójść określenie tożsamości kierunku przez stworzenie modułu obowiązkowego dla wszystkich studentów SFK, obejmującego główne problemy socjologiczno-kulturowe współczesnego świata.

Koncepcja kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie była konsultowana z interesariuszami wewnętrznymi – władzami Wydziału Neofilologii, wykładowcami z instytutów współprowadzących kierunek ani ze studentami. W czasie zmian wprowadzonych w 2016 zastąpiono blok zajęć obligatoryjnych zajęciami do wyboru, co przyczyniło się do zbyt dużej różnorodności ścieżek kształcenia – 18 na studiach pierwszego i 28 na studiach drugiego stopnia. Programu studiów dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie konsultowano także z otoczeniem społeczno-gospodarczym, gdyż Wydział Neofilologii posiada partnerów odpowiednich dla poszczególnych kierunków neofilologicznych, natomiast nie nawiązał kontaktów z żadną instytucją, dla której multilingwistyczne kompetencje absolwentów ocenianego kierunku byłyby cechą pożądaną u pracowników.

Kierunek został przypisany (po korekcie Zarządzeniem 103 Rektora UW) na studiach pierwszego stopnia do trzech dyscyplin: literaturoznawczej (47%), językoznawczej (38 %) oraz nauk o kulturze i religii (15%). Taki podział procentowy nie wskazuje jednak dyscypliny wiodącej (ponad 50 %). Na studiach drugiego stopnia przypisano kierunek do dyscypliny wiodącej literaturoznawstwo 65 % i nauki o kulturze i religii 35 %. Przypisanie kierunku na obu stopniach kształcenia do literaturoznawstwa i na pierwszym stopniu do językoznawstwa jest zgodne z badaniami prowadzonymi na Wydziale Neofilologii, natomiast dyscyplina nauki o kulturze i religii nie znajduje potwierdzenia w badaniach podejmowanych przez wykładowców prowadzących zajęcia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* na obu poziomach kształcenia.

Efekty uczenia się odnoszą się do dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek, zostały one prawidłowo odniesione odpowiednio do poziomu 6. i 7. PRK. Efekty kierunkowe zostały sformułowane jasno i przejrzysto, są możliwe do osiągnięcia przez studentów na obu poziomach studiów. Jednak efekty kierunkowe nie są specyficzne dla kierunku SFK, a jedynie stanowią kumulację efektów sformułowanych w matrycach dla

kierunków neofilologicznych, które zostały uwzględnione jako efekty specjalnościowe, zależnie od wyboru ścieżki kształcenia przez studentów.

Zasadniczym problemem jest jednak fakt, że koncepcja kształcenia nie uwzględnia rozwiązań systemowych zapewniających weryfikację osiągania wszystkich efektów uczenia się, bowiem osiągnięcia studentów realizujących częściowo programy kształcenia na trzech/dwóch kierunkach nie są na żadnym etapie studiów weryfikowane pod względem uzyskanych efektów uczenia się, gdyż – poza kształceniem językowym – moduły literaturoznawczo-kulturoznawcze podlegają wyborowi studentów. Jedynym obowiązkowym blokiem na studiach pierwszego stopnia są zajęcia ze wstępu do kulturoznawstwa / językoznawstwa / literaturoznawstwa realizowane na *filologii angielskiej*.

O uznaniu kryterium 1. za niespełnione zadecydowały:

1. brak zgodności badań z procesem dydaktycznym w odniesieniu do dyscypliny nauki o kulturze i religii;
2. brak wyraźniej tożsamości kierunku przez integrowanie w procesie kształcenia programów 3 na studiach pierwszego stopnia i 2 na studiach drugiego stopnia kierunków neofilologicznych;
3. w przeciwieństwie do wysokich kompetencji językoznawczych studenci nie zdobywają komplementarnych kompetencji kulturoznawczych;
4. program studiów nie jest konsultowany ze środowiskiem wewnętrznym oraz otoczeniem społeczno-gospodarczym, dla którego multilingwistyczne kompetencje absolwentów w połączeniu z kompetencjami kulturoznawczymi są pożądane na rynku pracy;
5. przypisanie kierunku do dyscypliny nauki o kulturze i religii nie znajduje potwierdzenia w badaniach prowadzonych przez osoby wykładowe na ocenianym kierunku;
6. efekty uczenia się nie są specyficzne dla kierunku, lecz stanowią kumulację efektów sformułowanych w matrycach dla kierunków neofilologicznych;
7. koncepcja kształcenia nie uwzględnia rozwiązań systemowych zapewniających weryfikację osiągania wszystkich efektów uczenia się przez wszystkich studentów, którzy wybierają różne ścieżki kształcenia.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Na studiach pierwszego stopnia student obowiązkowo realizuje na I roku studiów blok wpisany w program studiów na kierunku *filologia angielska*, który obejmuje: *Wstęp do kulturoznawstwa, Wstęp do literaturoznawstwa, Wstęp do językoznawstwa, Historię Anglii/USA, Literaturę ang./ameryk., Gramatykę opisową A, PNJ A, PNJ B, PNJ C*, kursy *Podstawy ochrony własności intelektualnej* oraz *BHP* i zajęcia *WF*. Na kolejnych latach

studiów oprócz *Filozofii* (II rok) i *Metodologii badań literackich* (III rok) „sztywno” określone zostały w większości kursy nauki języków A, B i C. W bloku zajęć językoznawczych studenci wybierają dodatkowo przedmioty o wartości ok. 35 ECTS. Poza tym, w siatce wskazano *Moduły filologiczno-kulturoznawcze A, B i C*, które student wypełnia według własnego wyboru z oferty kierunków neofilologicznych A, B i C. Zajęcia podlegające wyborowi w ramach tych modułów dają łącznie 22 ECTS na II roku, 28 ECTS na III roku i 46 ECTS na IV roku. Ponadto studenci zobowiązani są zaliczyć zajęcia ogólnouczelniane łącznie za 12 ECTS. Taka struktura programu studiów sprawia, że nie można przedstawić treści programowych realizowanych przez wszystkich studentów SFK, gdyż każdy student sam wybiera swoją ścieżkę kształcenia, decydując w ok. 60% o przedmiotach, na które uczęszcza.

Na studiach drugiego stopnia jedynym przedmiotem wspólnym dla wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* jest 60-godzinny kurs z filozofii. Poza tym studenci wybierają dwie ścieżki językowe A i B, w ramach których na I roku zaliczają wybrane przez siebie przedmioty na studiach neofilologicznych A i B, na które składają się: zajęcia specjalizacyjne A – 120 g., kursy specjalnościowe A w wymiarze 30 g. i kursy specjalnościowe B w wymiarze 90 g., PNJ A i B po min. 60 g. oraz seminarium magisterskie – 60 g. Na roku II są to kursy specjalności A 90 g., kursy specjalności B 60 g., PNJ A i B po min. 60 g., seminarium magisterskie – 60 g. oraz zajęcia ogólnouczelniane 30 g. W przypadku drugiego stopnia kształcenia komponent kulturoznawczy nie został w ogóle wyodrębniony. Podobnie jak na studiach pierwszego stopnia także tutaj struktura programu studiów nie pozwala na wskazanie bloku zajęć wspólnych dla wszystkich studentów ocenianego kierunku.

Jak wskazano wyżej, kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* są porównywalne z efektami pozostałych kierunków neofilologicznych prowadzonych na Wydziale Neofilologii, jednak student nie ma wsparcia w dokonywanych wyborach przedmiotów tak, aby jego indywidualny program sprzyjał osiągnięciu wszystkich zakładanych dla studiowanego kierunku efektów uczenia się, znajdujących odbicie w treściach programowych poszczególnych przedmiotów.

Treści programowe dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* należy omówić w dwóch blokach: językoznawczo-literaturoznawczym i kulturoznawczym (nauki o kulturze i religii). W bloku zajęć językoznawczo-literaturoznawczych treści programowe (zajęć obligatoryjnych i wybieralnych) są zgodne z efektami uczenia się, a zwłaszcza służą zdobywaniu wysokich kompetencji w zakresie znajomości trzech języków. Treści te – określone oddzielnie dla każdego kierunku neofilologicznego, z których oferty dokonują wyboru studenci ocenianego kierunku – są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w zakresie dydaktyki językowej i językoznawstwa, a także metodyki badań w obszarze literaturoznawstwa. Treści programowe bloku zajęć językoznawczo-literaturoznawczych mieszczą się w obszarze działalności naukowej Wydziału Neofilologii, o czym świadczy fakt, że szereg przedmiotów wykładanych jest według programu autorskiego, opracowanego przez badaczy specjalizujących się w tematyce związanej z przedmiotem zajęć, np. *Humor w literaturze i kulturze amerykańskiej*, *Dickens i zbrodnia*. Treści programowe prezentowane w ramach *Wstępu do językoznawstwa*

i *Wstępu do literaturoznawstwa* są poszerzane i uszczegółowiane w ramach *Fonetyki*, *Gramatyki opisowej*, *Historii języka* oraz zajęć do wyboru w pierwszym przypadku oraz *Literatury A, B*, *Metodologii badań literackich* oraz zajęć do wyboru w drugim przypadku.

W znacznie mniejszym stopniu realizowane są treści programowe odnoszące się do dyscypliny nauki o kulturze i religii. Program studiów przewiduje jedynie obligatoryjny wykład *Wstęp do kulturoznawstwa*, lecz przewidziane w nim treści programowe nie w pełni mają charakter kulturoznawczy i obejmują m.in. następujące zagadnienia: pojęcia kultury, ciało w kulturze, geografia kulturowa, kultura kulinarna, małżeństwo i rodzina, magia i symbole. Jedynie ostatni temat wykładu dotyczy teorii i metod w kulturoznawstwie. Jest to wykład prowadzony w języku angielskim, a jako lektury obowiązkowe podano dwie publikacje w języku angielskim (obie z zakresu antropologii kultury) oraz jedną zalecaną w języku polskim. Plan studiów zakłada, że treści programowe pojawią się w obieralnych *modułach filologiczno-kulturoznawczych*, lecz w ofercie zajęć do wyboru w poszczególnych jednostkach Wydziału Neofilologii nie ma przedmiotów realizujących treści kulturoznawcze, gdyż pracownicy nie prowadzą wyspecjalizowanych badań w tej dyscyplinie.

Nie można zatem stwierdzić, że treści programowe dla kierunku SFK są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów oraz że zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się określonych dla kierunku SFK przez wszystkich studentów. O ile kryterium to jest spełnione w odniesieniu do dyscyplin literaturoznawstwo i językoznawstwo, to nie dotyczy to treści programowych i efektów uczenia się w zakresie nauk o kulturze i religii.

Potwierdzeniu tej oceny może służyć analiza kart okresowych osiągnięć studentów SFK dokonana podczas wizyty ZO PKA. Kierownictwo SFK na prośbę ekspertów ZO PKA przedstawiło trzy karty studentek/studentów I roku (semestr 1+2) oraz pięć kart studentek/studentów II roku (semestr 1 – 4). Ponieważ na I roku wszyscy studenci realizują program obowiązkowy na *filologii angielskiej*, więcej o wyborach studentów i realizowanych przez nich treściach programowych może powiedzieć analiza kart studentów II roku. W karcie nr 1 w modułach literaturoznawczo-kulturoznawczych znalazły się następujące przedmioty: *Wokół rewolucji francuskiej – zmiany i zaniechania* (konwersatorium kulturoznawcze), *Historia kolonizacji francuskiej* (konwersatorium kulturoznawcze), *Opowiadanie i nowela fantastyczna we Francji i w Belgii* (konwersatorium literaturoznawcze), *Krótkie formy w literaturze francuskiej* (konwersatorium literaturoznawcze), a z bloku zajęć ogólnouczeniowych *Ekologia z ochroną środowiska*. W karcie nr 3 w modułach literaturoznawczo-kulturoznawczych znalazły się następujące przedmioty: *Przebranie (kostium?) we francuskim teatrze XVII i XVIII* (konwersatorium literaturoznawcze?), *List w powieści i powieść w listach XVII-XVIII* (konwersatorium literaturoznawcze), *Krótkie formy w literaturze francuskiej* (konwersatorium literaturoznawcze) a z bloku zajęć ogólnouczeniowych *Geologia – wybrane zagadnienia* (kurs internetowy). W karcie nr 5 nie pojawiły się przedmioty określone jako konwersatorium literaturoznawcze/kulturoznawcze, lecz znalazły się m.in. następujące przedmioty: *Kultura i sztuka w krajach niemieckojęzycznych*, *Artyści niemieckiego obszaru językowego i ich związki z Polską*, brak przedmiotu z bloku zajęć

ogólnouczelnianych. Te trzy przykłady dowodzą różnorodności wyborów studentów; podczas gdy student nr 1 zaliczył dwa konwersatoria kulturoznawcze (które *de facto* mają charakter historyczny, co potwierdzają sylabusy tych przedmiotów, np. treści programowe: „Historia kształtowania się frankofonii w okresie kolonizacji francuskiej”; natomiast efekty uczenia się to „znajomość historii i geografii frankofonii”), student nr 3 nie zaliczył żadnego konwersatorium kulturoznawczego, a student nr 5 nie zaliczył żadnego konwersatorium, choć dokonał wyboru innych przedmiotów na germanistyce. Należy oczywiście zastrzec, że przedstawione tu analizy dotyczą pierwszych dwóch lat studiów i na dalszych etapach studenci mogą wyrównać treści programowe nieobecne wcześniej w ich ścieżce kształcenia.

Dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, realizowanych wyłącznie jako studia stacjonarne, opracowano przejrzysty harmonogram realizacji studiów, obejmujący formę i organizację zajęć.

Kształcenie na studiach pierwszego stopnia trwa 8 semestrów i obejmuje 240 ECTS jako liczbę konieczną do ukończenia studiów. Oszacowanie nakładu pracy studentów niezbędnego do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do poszczególnych grup zajęć jest prawidłowe. Osiągnięcie bowiem przez studenta sprawności językowej w zakresie trzech języków na poziomie 2xC1 i 1xB2 wymaga większego nakładu pracy niż na 6-semestralnych studiach neofilologicznych, na których student poznaje dwa języki na poziomie C1 i B2. Liczba punktów ECTS dla poszczególnych zajęć – jak widać to w sylabusach przedmiotów – jest poprawnie oszacowana i pozwala osiągnąć zakładane efekty uczenia się dla poszczególnych przedmiotów.

Na studiach drugiego stopnia kształcenie obejmuje 4 semestry, w czasie których student dla ukończenia studiów powinien zdobyć 120 ECTS. Wymagany nakład pracy studenta jest tu porównywalny z nakładem pracy studentów kierunków neofilologicznych o takim samym czasie trwania i takiej samej ewaluacji punktowej.

Na studiach pierwszego i drugiego stopnia w zakresie kształcenia językowo-literaturoznawczego sekwencje zajęć i grup zajęć, a także dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Dotyczy to zwłaszcza progresu w zakresie znajomości języków, których nauka następuje w sekwencjach wyznaczających wzrastający poziom znajomości języków na kolejnych etapach studiów. Ponieważ studenci na obu stopniach kształcenia w ponad 60 % - 50 % dokonują samodzielnego wyboru przedmiotów, nie jest możliwe ocenienie jaką ich część stanowią zajęcia o charakterze aktywnym, a jaka część przypada na zajęcia o charakterze podawczym, niewymagającym od studenta aktywnego zaangażowania w ich realizację.

Jak wskazano wyżej, na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* pozostawiono studentom duży margines swobody w wyborze własnej ścieżki kształcenia. Na studiach pierwszego stopnia student decyduje o wyborze zajęć, który sytuje się na poziomie ok. 60% ECTS. Na studiach drugiego stopnia student wybiera przedmioty o łącznej wartości ok. 50 % ECTS. Sprawia to, że na studiach pierwszego stopnia ma do wyboru jedną z 18 ścieżek kształcenia, zaś na studiach drugiego stopnia jedną spośród 28 ścieżek. Faktycznie zatem studenci SFK realizują indywidualne programy studiów i mogą samodzielnie

kształtować swoje ścieżki kształcenia, co jest niewątpliwie bardzo atrakcyjne dla studentów. Jednak w sytuacji, kiedy wybory te nie są podporządkowane kierunkowym efektom uczenia się, trudno mówić o tym, że wszyscy studenci ukończą ten sam kierunek studiów.

Plan studiów na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* obejmuje zajęcia oraz grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinach językoznawstwo i literaturoznawstwo, do których został przyporządkowany kierunek. Na studiach pierwszego stopnia zadeklarowano, że zajęcia przygotowujące do badań stanowią ponad 50% ECTS, zaś na drugim stopniu kształcenia nie określono tej liczby.

Zajęcia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, studia pierwszego stopnia, po korekcie zatwierdzonej Zarządzeniem nr 103 Rektora UW zostały przypisane w 47% ECTS do literaturoznawstwa, w 38 % do językoznawstwa, w 15% do nauk o kulturze i religii, tymczasem zarówno w programie studiów, jak i analizowanych wyżej kartach osiągnięć studentów wyraźny blok stanowią zajęcia nie z zakresu nauk o kulturze, lecz dyscypliny historia.

Plan studiów obejmuje zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie trzech języków obcych, z których dwa – obowiązkowo angielski i do wyboru: niemiecki, francuski lub hiszpański – nauczane są do poziomu C1 na pierwszym stopniu oraz C2 na drugim stopniu studiów. Trzeci język obcy – włoski, hiszpański lub portugalski – nauczany jest do poziomu B2 na studiach pierwszego stopnia.

Zajęcia z zakresu nauk społecznych realizowane są w zasadzie w ramach zajęć ogólnouczelnianych, a studenci zobowiązani są programem studiów do zaliczenia tych zajęć za min. 5 ECTS, co jest zgodne z wymaganiami.

Plan studiów nie obejmuje zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* mogą jednak wybrać zajęcia ogólnouczelniane prowadzone w ramach kształcenia na odległość, wówczas pula zajęć odbywanych w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim pomniejszana jest o wartość punktową tych zajęć. Na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* platformy internetowe wykorzystywane są jedynie do udostępniania studentom materiałów do zajęć.

Koncepcja kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* sprawia, że studenci realizują częściowo programy wszystkich kierunków neofilologicznych prowadzonych na Wydziale Neofilologii, w tym obowiązkowy dla wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* wskazany moduł na kierunku *filologia angielska*.

W *Raporcie samooceny* niewłaściwie określono liczbę punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwanych w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich, lub innych osób prowadzących zajęcia, i studentów. Na studiach pierwszego stopnia oszacowano ją na 239,5 ECTS na 240 ECTS ogółem, na studiach drugiego stopnia jest to 120 ECTS na ogólną liczbę 120 ECTS. Taki zapis sugerowałby, że praca własna studenta, np. przygotowanie do zajęć, egzaminów i zaliczeń, nie jest uwzględniana w systemie ECTS. W *Raporcie samooceny* nie podano także łącznej liczby godzin obejmujących kształcenie na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* na

pierwszym i drugim stopniu studiów. Trudność w oszacowaniu wymiaru godzinowego wynika stąd, że studenci w ponad połowie dokonują samodzielnego wyboru zajęć, kierując się wskaźnikiem merytorycznym i liczbą ECTS.

Metody kształcenia na kierunkach neofilologicznych są różnorodne, specyficzne i zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla poszczególnych zajęć lub modułów zajęć. Stosowane są zarówno tradycyjne metody kształcenia realizowane w formie wykładów, konwersatoriów, ćwiczeń oraz lektoratów, ale wprowadza się także najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, jak np. praca metodą projektową czy zadania zespołowe. Metody stosowane na ocenianym kierunku umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscyplin literaturoznawstwo i językoznawstwo, w mniejszym stopniu natomiast w zakresie nauk o kulturze i religii. Kształcenie w zakresie zdobywania umiejętności praktycznych, w tym zajęcia laboratoryjne, terenowe i warsztatowe, odbywają się w instytucjach kultury, na zajęciach dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów.

Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia z udziałem studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* stosują dobrze dobrane środki i narzędzia dydaktyczne, co służy osiąganiu przez studentów efektów uczenia się przypisanych do poszczególnych przedmiotów. Jak pokazały hospitacje zajęć, studenci są zachęceni przez prowadzących do aktywności i samodzielności w procesie uczenia się.

Ponieważ studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* uczestniczą tylko w części programu na poszczególnych kierunkach neofilologicznych, ich przygotowanie i zaangażowanie w prowadzenie badań jest stosunkowo niewielkie. O niskich kompetencjach badawczych studentów ocenianego kierunku świadczą zwłaszcza prace dyplomowe na studiach pierwszego stopnia, które mają charakter przeglądowy, kompilacyjny, sprawozdawczy. W pracach przeglądanych przez ZO PKA nie stosowano metod i narzędzi badawczych właściwych dla dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek. Jest to zrozumiałe wobec faktu, że student przygotowuje dwie prace licencjackie na dwóch kierunkach (język A i B). Tak pomyślany proces dyplomowania nie przygotowuje studentów dobrze do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek i stosowania metod oraz narzędzi badawczych właściwych tym dyscyplinom. Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* w niewielkim stopniu przygotowywani są do udziału w badaniach. Przygotowanie to ogranicza się do wykładów ze wstępu do literaturoznawstwa, językoznawstwa, kulturoznawstwa oraz metodologii badań literackich i seminarium licencjackiego. Jednostka nie przedstawiła prac naukowych lub innych osiągnięć w dyscyplinach, do których przypisano kierunek, których autorami lub współautorami byliby studenci ocenianego kierunku.

Od pierwszego roku studiów większość zajęć prowadzona jest w językach obcych. Metody kształcenia na kierunku, w tym w szczególności dyskusje, techniki audiowizualne i laboratoryjne, umożliwiają uzyskanie kompetencji na zakładanych dla poszczególnych stopni studiów poziomach znajomości języków.

Metody kształcenia umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, obejmując metody problemowe, aktywizujące studentów (dyskusja, burza mózgów, praca w parach/grupach), wspierające (seminaria, konsultacje, *peer correction*) oraz podawcze (wykład/wykład konwersatoryjny). Metody kształcenia, np. analiza tekstów z dyskusją, obserwacja i analiza, wspomagają wdrożenie do pracy badawczej i uwzględniają samodzielne uczenie się poprzez przygotowanie do zajęć oraz dodatkowe zadania i projekty. Studenci z niepełnosprawnością ruchową mogą uczestniczyć w zajęciach przez aplikację Skype.

Zasadniczym celem programu studiów jest stworzenie warunków do tego, by student jak najwcześniej określił swoje zainteresowania i mógł je intensywnie rozwijać. Równocześnie jednak nie przewidziano formalnego, systemowego wsparcia dla tak zindywidualizowanych ścieżek uczenia się, np. w formie indywidualnej organizacji studiów lub indywidualnego toku studiów.

Metody i techniki kształcenia na odległość w przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne są stosowane pomocniczo. Wykorzystując platformę Moodle oraz SpiralConnect, studenci mogą pobrać dodatkowe materiały do wykładów i ćwiczeń, a także prezentacje multimedialne ułatwiające powtórzenie przerobionego materiału. O zasadach dostępu do baz materiałów studenci są informowani przez prowadzących zajęcia, którzy korzystają z tej formy komunikacji ze studentami.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* mają zapewnioną możliwość odbywania osobistych konsultacji z wykładowcami w siedzibach poszczególnych instytutów.

Program kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie przewiduje praktyk zawodowych na pierwszym ani na drugim stopniu kształcenia.

Oceniając organizację procesu kształcenia na wizytowanym kierunku, trzeba pamiętać, że każdy student jest odpowiedzialny indywidualnie za organizację własnego procesu kształcenia. Musi zatem pogodzić aspekt czasowo-przestrzenny trzech wybranych przez siebie kierunków i trzech lokalizacji. Trudno zatem stwierdzić, czy organizacja procesu kształcenia każdego studenta kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* jest zgodna z zasadami higieny pracy, czy zajęcia, w których uczestniczy student, są rozłożone równomiernie, oraz czy sprzyja to efektywnemu wykorzystaniu czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Należy zaznaczyć, że na wadliwą organizację zajęć na tym kierunku zwracano uwagę po ocenie PKA w 2012.

Sesja egzaminacyjna odbywa się w tym samym czasie dla wszystkich kierunków prowadzonych na Wydziale Neofilologii. Każdy student kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* musi zatem indywidualnie skoordynować i zaplanować terminy przystępowania do egzaminów i zaliczania przedmiotów. O ile terminy egzaminów (np. testy) dla całego roku poszczególnych kierunków są wyznaczone wspólnie dla wszystkich studentów, o tyle termin indywidualnego zaliczania przedmiotów (np. oddanie pracy pisemnej) student może uzgodnić z nauczycielem akademickim. Pracownicy Wydziału Neofilologii dobrze rozumieją tę trudną logistycznie sytuację studentów kierunku *studia*

filologiczno-kulturoznawcze i zgadzają się na uzgodnienie terminu dogodnego dla studenta.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* tylko w pewnej części zostały określone w programie studiów pierwszego stopnia, tzn. w bloku zajęć na I roku realizowanym w ramach *filologii angielskiej* oraz w odniesieniu do kształcenia językowego A, B, C. Na drugim stopniu dotyczy to wyłącznie kształcenia w zakresie języków A i B.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* na studiach pierwszego stopnia w ok. 60% ECTS, a drugiego stopnia w ok. 50% ECTS indywidualnie decydują o wyborze zajęć w ramach *modułów literaturoznawczo-kulturoznawczych* (na pierwszym stopniu) lub *specjalności A i B* (na drugim stopniu). Z tego względu nie można wskazać treści programowych wspólnych dla studentów ocenianego kierunku na drugim stopniu studiów. Trudno bowiem stwierdzić czy treści programowe wybranych przez studentów zajęć pozwalają na osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się zakładanych na kierunku. Nie stworzono systemu monitoringu i weryfikacji wyborów dokonywanych przez studentów pod kątem kierunkowych efektów uczenia się. Należy zaznaczyć, że na wadliwy sposób weryfikacji efektów kształcenia zwracano uwagę po ocenie kierunku przez PKA w 2012.

Treści programowe bloku zajęć językowo-literaturoznawczych są zgodne z badaniami prowadzonymi na Wydziale Neofilologii w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa, natomiast wymagania te nie są spełnione w odniesieniu do nauk o kulturze i religii. Treści programowe nie zawsze prawidłowo przypisano do poszczególnych dyscyplin. Na SFK właściwie określono czas trwania studiów i nakład pracy studenta mierzony liczbą ECTS. Zajęcia odbywane w bezpośrednim kontakcie studenta z nauczycielem akademickim zostały jednak niewłaściwie oszacowane, gdyż z informacji podanych przez jednostkę wynika, że student nie zdobywa ECTS za pracę własną. Uwzględniono w programie studiów udział w zajęciach z zakresu nauk społecznych w wymiarze nie mniejszym niż 5 ECTS.

Wykładowcy prowadzący zajęcia na kierunkach neofilologicznych, z których oferty korzystają studenci ocenianego kierunku, sięgają po nowoczesne metody realizacji przedmiotów (metody projektowe, dyskusje, zadania indywidualne i zespołowe), co sprzyja aktywizacji studentów i rozwija ich samodzielność.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* w niewielkim stopniu są przygotowywani do udziału w badaniach bądź do podejmowania badań, o czym świadczą stosunkowo niskie wymagania wobec prac licencjackich, w sytuacji gdy student na pierwszym stopniu musi złożyć dwie prace dyplomowe. Na studiach drugiego stopnia

udział studentów w prowadzonych badaniach ogranicza się do dyscyplin językoznawstwo i literaturoznawstwo, natomiast nie dotyczy nauk o kulturze.

Program studiów obejmuje dużą grupę zajęć poświęconych kształceniu w zakresie znajomości trzech języków obcych. Proces uczenia się jest maksymalnie dostosowany do indywidualnych potrzeb studentów oraz możliwości realizowania indywidualnych ścieżek kształcenia, należy jednak zwiększyć kontrolę nad tym procesem; indywidualne programy studiów realizowane przez poszczególnych studentów powinny być starannie przeglądane pod kątem harmonijnej realizacji wszystkich efektów uczenia się i merytorycznej wagi problematyki zajęć, a także umożliwiać studentom przygotowanie do podejmowania bądź prowadzenie badań we wszystkich dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* indywidualnie organizują własny proces kształcenia, harmonogram zajęć i terminarz zaliczania przedmiotów w czasie sesji. Z tego względu trudno ocenić czy organizacja procesu kształcenia odpowiada zasadzie higieny pracy, podziału czasu na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.

O częściowym spełnieniu kryterium 2. zdecydowały:

1. brak wyodrębnionego wspólnego dla wszystkich studentów kierunku bloku zajęć realizujących treści kształcenia z zakresu nauk o kulturze i religii;
2. brak systemu monitoringu i weryfikacji wyborów dokonywanych przez studentów pod kątem kierunkowych efektów uczenia się;
3. niewłaściwie przypisane do dyscypliny treści programowych w zakresie nauk o kulturze i religii;
4. niewłaściwe oszacowanie zajęć w kontakcie wykładowcy i studenta (brak ECTS za pracę własną studenta);
5. niedostateczne przygotowanie i angażowanie studentów w prowadzone badania;
6. brak monitorowania indywidualnych programów studiów realizowanych przez poszczególnych studentów pod kątem harmonijnego osiągania wszystkich efektów uczenia się i merytorycznej wagi problematyki zajęć, przy wyborze przez studentów różnych ścieżek kształcenia.

Zalecenia

W programie studiów należy stworzyć blok zajęć obligatoryjnych dla studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, co pozwoli mocniej związać treści programowe wspólne dla wszystkich studentów z dyscyplinami, do których został przypisany kierunek.

Należy opracować i wdrożyć system monitorowania zajęć wybieranych przez studentów pod kątem treści programowych i efektów uczenia się; zindywidualizowane programy studiów realizowane przez poszczególnych studentów powinny być starannie

przeglądane pod kątem harmonijnej realizacji wszystkich efektów uczenia się i merytorycznej wagi problematyki zajęć.

Należy zweryfikować przypisanie poszczególnych zajęć i grup zajęć do dyscyplin naukowych i określić w 100% przyporządkowanie przedmiotów do dyscyplin.

Należy zapewnić zgodność oferowanych treści programowych z zakresem prowadzonych w Jednostce badań naukowych w dyscyplinach, do których przyporządkowany został oceniany kierunek studiów, w tym zwłaszcza w odniesieniu do nauk o kulturze i religii.

W celu przygotowania studentów do udziału w badaniach bądź samodzielnego podejmowania badań należy wprowadzić skuteczne monitorowanie przedmiotów, jakie wybiera student w ramach indywidualnej ścieżki kształcenia.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, kryteria kwalifikacji oraz procedury rekrutacyjne, opisane na stronie internetowej SFK w zakładce *Kandydaci*, są klarowne i bezstronne, dają kandydatom równe szanse w ubieganiu się o indeks. Od kandydatów wymaga się wysokich ocen z egzaminu maturalnego z dwóch języków obcych zdawanych na poziomie rozszerzonym (język angielski oraz do wyboru język niemiecki, francuski lub hiszpański), ponadto brane są pod uwagę oceny z języka polskiego i matematyki, jednak łącznie stanowią one zaledwie 30% punktów wobec 35% + 35% za oceny z języków obcych. Dla matur zagranicznych wskazano zamienniki za oceny z języka polskiego. Umożliwia to dobór kandydatów z wiedzą i umiejętnościami na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się na kierunku, na którym od pierwszego roku większość zajęć prowadzona jest w językach obcych. Rekrutacja na studia drugiego stopnia na rok akad. 2019/2020 została zawieszona.

Warunki rekrutacji na kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze*, studia pierwszego stopnia, są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku, a także zapewniają osobom z niepełnosprawnościami pełny udział w procesie rekrutacji.

Na Wydziale Neofilologii UW nie przewiduje się potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów wyższych.

Uczelniane, wydziałowe i instytutowe warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych przez studentów w innej uczelni, także zagranicznej, zapewniają możliwość identyfikacji takich efektów i oceny ich adekwatności do efektów uczenia się określonych w programie studiów dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

W każdym instytucie Wydziału Neofilologii został powołany koordynator do spraw wyjazdów na stypendia Erasmus+, który najpierw wspiera studenta w spełnieniu formalnych warunków wyjazdu, następnie poprzez stały kontakt koordynuje realizację jego programu studiów w zagranicznej uczelni, a po powrocie pomaga studentowi w formalnym uznaniu uzyskanych w zagranicznym ośrodku naukowym efektów uczenia się.

Student studiów licencjackich na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* zdobywa kompetencje w trzech językach. Wszyscy studenci kierunku na studiach pierwszego stopnia zdają końcowy egzamin certyfikujący z języka angielskiego na poziomie C1, z jednego z trzech języków do wyboru (niemiecki, francuski, hiszpański) również na poziomie C1 oraz z jednego z trzech języków do wyboru (hiszpański, portugalski, włoski), którego naukę rozpoczynają od podstaw, na poziomie B2. Na studiach drugiego stopnia kształcenie językowe kończy się na poziomie C2 w zakresie dwóch języków.

Brak zasad dyplomowania specyficznych dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, brak też ujednoliconych zasad dyplomowania dla studentów Wydziału Neofilologii, gdyż każdy instytut określa własne zasady w przyjętych przez poszczególne Rady Instytutu *Zasadach studiowania*, z którymi zapoznał się ZO PKA.

Na stronie kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* znajduje się dokument *Zestawienie kryteriów koniecznych do uzyskania dyplomu licencjata w poszczególnych jednostkach*. Wynika z niego, że studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* podlegają zasadom dyplomowania przyjętym przez Instytuty, w których realizują specjalność A (Instytut Anglistyki) i specjalność B (Instytuty: Germanistyki, Romanistyki, Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich). Te zasady nie są jednakowe dla wszystkich studentów ocenianego kierunku, czego jawnym dowodem jest forma egzaminów licencjackich. W Instytucie Germanistyki studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* ustalają z prowadzącym seminarium licencjackie zakres egzaminu, w Instytucie Romanistyki oraz Instytucie Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich podlegają takim samym wymaganiom, jak studenci obu tych kierunków. W Instytucie Anglistyki w wypadku licencjackiego egzaminu przedmiotowego ze specjalności A (nie ma tu egzaminu ustnego, studenci muszą jednak przed przystąpieniem do tego egzaminu zdać egzamin z języka angielskiego na poziomie C1 i zaliczyć test z wiedzy) pisemny egzamin licencjacki odbywa się „z wyłączeniem wiedzy, która nie była objęta programem kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*”. Przy tak elastycznie skonstruowanym programie studiów tego kierunku niesłychanie trudno w praktyce wskazać na potrzeby takiego egzaminu „wiedzę objętą programem SFK”. Istnieją także rozbieżności w charakterze pisemnych prac licencjackich, a student zobowiązany jest przedstawić prace ze specjalności A i B. W przypadku specjalności A (Instytut Anglistyki) studenci przedstawiają dwie prace pisemne (obj. do 10 s.) zaliczające dwa kursy, są to zazwyczaj prace o charakterze sprawozdawczym i kompilacyjnym, gdyż w tak krótkiej pracy student nie jest w stanie rozwinąć tematu. Zaś druga praca, związana ze specjalnością B, określona jest przez wymogi wskazane dla danego kierunku neofilologicznego. O tym, jak różne są wymagania stawiane studentom wybierającym różne języki w ramach

specjalności B, świadczą omówienia prac dyplomowych dołączone do niniejszego raportu. Czasami protokoły egzaminu dyplomowego są niekompletne, brak np. średniej ocen lub pytań zadawanych na egzaminie. Po zakończeniu procesu dyplomowania nie jest podejmowana próba komplementarnej oceny osiągnięć studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, które są jedynie zestawiane z osiągnięciami studentów kierunku A i B, realizujących pełny program danej neofilologii.

Na studiach drugiego stopnia student przygotowuje pracę magisterską ze specjalności A według zasad wskazanych dla danej neofilologii.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się są podane w *Uchwale Rady Wydziału Neofilologii z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie szczegółowych zasad studiowania na Wydziale Neofilologii UW* i rozwinięte w załącznikach do tej *Uchwały* przez poszczególne instytuty Wydziału Neofilologii. Szczegółowe sposoby weryfikacji i oceny podane są w sylabusach do poszczególnych przedmiotów, są też omawiane przez prowadzących na pierwszych zajęciach, co potwierdzili studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* na spotkaniu z ZO PKA. Zasady te nie budzą zastrzeżeń pod względem ich przejrzystości, bezstronności oraz wiarygodności i porównywalności ocen.

Nie został stworzony system weryfikacji efektów uczenia się umożliwiający monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się obejmujący wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*. Oznacza to, że osiągnięcia studentów ocenianego kierunku monitorowane są oddzielnie w zakresie specjalności A oraz wybranych specjalności B i C w ramach poszczególnych neofilologii i łącznie z osiągnięciami studentów danej neofilologii, natomiast nie są one weryfikowane dla wszystkich studentów SFK łącznie dla specjalności A i wybranych (różnych) specjalności B i C.

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się oraz przyrostu wiedzy studentów stosowane na zajęciach na kierunkach neofilologicznych wybranych przez studentów należą do repertuaru tradycyjnych metod uniwersyteckich i obejmują (w ramach częściowego udziału w kształceniu na kierunkach neofilologicznych) testy, kolokwia, prace etapowe, projekty i prezentacje, referaty, egzaminy pisemne i ustne, prace dyplomowe. Są to metody trafnie dobrane do zakładanych efektów uczenia się i zapewniające skuteczną ocenę stopnia osiągnięcia efektów oraz przyrostu wiedzy w trakcie studiów. Ze względu na specyfikę kierunku wielką wagę przykładą się do weryfikacji efektów uczenia się w zakresie znajomości trzech języków obcych; na zajęciach z praktycznej nauki języka obcego taka weryfikacja kompetencji językowych odbywa się w formie ciągłej (kolejne prace etapowe przyjmujące różne formy, takie jak np. prace pisemne, kolokwia, sprawdzanie rozumienia wypowiedzi pisemnych i ustnych, tłumaczenia tekstów) oraz podsumowującej - egzamin z języka angielskiego i wybranego drugiego języka obcego na poziomie C1 oraz na poziomie B2 z trzeciego wybranego języka obcego.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów

w procesie weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym także uwzględniają możliwość dostosowania metod i weryfikacji efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością (zamiana formy ustnej odpowiedzi na pisemną, umożliwienie zaliczania niektórych zajęć w systemie zdalnym, wydłużenie czasu egzaminu).

Zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem (ściąganie na egzaminie, plagiaryzm) w przypadku studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* są identyczne jak dla studentów kierunków neofilologicznych, w których uczestniczą oni częściowo. Sytuacje konfliktowe bądź nieetyczne są rozwiązywane przez władze poszczególnych instytutów, natomiast nie bierze w tym procesie udziału kierownictwo SFK. Z tego względu kwestie konfliktowe studentów SFK rozpatrywane są w instytutach prowadzących kierunki studiów wybrane przez studenta: A, B i C na studiach pierwszego stopnia oraz A i B na studiach drugiego stopnia.

Podsumowaniem osiągniętych efektów uczenia się jest ocena na dyplomie, wyliczona na podstawie średniej ze studiów, oceny pracy dyplomowej i egzaminu licencjackiego. Egzamin licencjacki w Instytucie Anglistyki ma formę pisemną (test), w czterech pozostałych instytutach – formę ustną.

Sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności umożliwiają na studiach pierwszego stopnia prace etapowe i zaliczenie realizowanego na III roku przedmiotu *Metodologie badań literackich* (w wybranym obszarze językowym – A lub B) oraz wykonanie pracy dyplomowej. Na studiach drugiego stopnia o stopniu przygotowania do prowadzenia badań bądź udziału w nich świadczą prace magisterskie, które przeważnie mieszczą się w zakresie literaturoznawstwa bądź realioznawstwa neofilologicznego, ale nie nauk o kulturze. Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie weryfikują jednak w żaden inny sposób swoich kompetencji do prowadzenia działalności naukowej, nie mają bowiem swego koła naukowego, nie uczestniczą w studenckim życiu naukowym, nie biorą udziału w projektach badawczych nauczycieli akademickich, co wynika – jak zakłada ZO PKA – z braku opieki naukowej skoncentrowanej na studentach kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Prace etapowe studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* archiwizowane są przez jednostki odpowiedzialne za realizację specjalności A (Instytut Anglistyki) lub wybrane specjalności B i C. Prace te często nie są sygnowane jako prace studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, a jednostka odpowiedzialna za organizację procesu kształcenia na w/w kierunku (Instytut Anglistyki) nie gromadzi, nie analizuje ani nie monitoruje osiągnięć etapowych studentów. Prace gromadzone w poszczególnych instytutach często nie są opatrzone nazwą przedmiotu, poziomem kształcenia, nazwiskiem wykładowcy. Dokumentacja pisemnych prac etapowych (sprawdziany, eseje, egzaminy) pozostawia, niestety, wiele do życzenia: często nie wiadomo, kto był egzaminatorem, jakiego okresu dotyczą przedstawione prace, jakie były kryteria oceniania i/lub zasady uśredniania ocen cząstkowych. Archiwizacja prac etapowych wymaga poprawy. Wszystkie przechowywane testy/egzaminy należy

starannie opisać, podając kryteria oceniania i nazwisko prowadzącego zajęcia. Efekty uczenia się studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie są monitorowane przez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów, a także prac dyplomowych są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscyplin – zwłaszcza literaturoznawstwa i językoznawstwa, do których kierunek jest przyporządkowany. Nie można natomiast powiedzieć tego o zgodności z treściami i efektami odnoszącymi się do nauki o kulturze i religii, gdyż ta problematyka stanowi marginalną część kształcenia na kierunkach neofilologicznych, a w efekcie także na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na studia pierwszego stopnia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, kryteria kwalifikacji oraz procedury rekrutacyjne nie budzą zastrzeżeń, są bowiem przejrzyste, zapewniają właściwy dobór kandydatów, dają wszystkim kandydatom równe szanse.

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się oraz przyrostu wiedzy studentów stosowane na zajęciach na kierunkach neofilologicznych wybranych przez studentów są trafnie dobrane do zakładanych efektów uczenia się i zapewniają skuteczną ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się oraz przyrostu wiedzy w trakcie studiów. Nie został stworzony system weryfikacji efektów uczenia się umożliwiający monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się obejmujący wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*. Osiągnięcia studentów ocenianego kierunku podlegają analizie tylko w ramach poszczególnych prowadzonych na wydziale kierunków, w których studenci uczestniczą częściowo.

Weryfikacji stopnia przygotowania do podejmowania badań lub ich samodzielnego prowadzenia służą prace etapowe i dyplomowe. Prace etapowe studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* archiwizowane są przez jednostki odpowiedzialne za poszczególne ścieżki kształcenia A, B i C (na studiach pierwszego stopnia) oraz Ai B (na studiach drugiego stopnia). Prace te nie są sygnowane jako prace studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, a jednostka odpowiedzialna za organizację procesu kształcenia na w/w kierunku nie gromadzi, nie analizuje ani nie monitoruje osiągnięć etapowych studentów. Prace gromadzone w poszczególnych instytutach często nie są opatrzone nazwą przedmiotu, poziomem kształcenia, nazwiskiem wykładowcy. Trudno zatem na tej podstawie oceniać stopień przygotowania studenta do włączania się w badania bądź ich samodzielnego prowadzenia.

Zastrzeżenia budzą niejednolite zasady dyplomowania na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, studia pierwszego stopnia. Brak bowiem zasad

dypłomowania specyficznych dla tego kierunku, brak też ujednoliconych zasad dypłomowania dla studentów Wydziału Neofilologii, gdyż każdy instytut określa własne zasady dypłomowania na studiach licencjackich. Na studiach drugiego stopnia student przygotowuje pracę magisterską ze specjalności A według zasad wskazanych dla danej neofilologii.

Kwestie konfliktowe studentów SFK rozpatrywane są w instytutach prowadzących kierunki studiów wybrane przez studenta: A, B i C na studiach pierwszego stopnia oraz A i B na studiach drugiego stopnia. Nie wypracowano procedur rozwiązywania sytuacji konfliktowych obejmujących wszystkich studentów ocenianego kierunku.

Jednostka nie prowadzi monitorowania pozycji absolwentów ocenianego kierunku na rynku pracy, co uniemożliwia ocenę zgodności programu studiów i efektów uczenia się z oczekiwaniami pracodawców.

O uznaniu kryterium 3. za spełnione częściowo zadecydowało:

1. brak systemu weryfikacji efektów uczenia się umożliwiający monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się obejmującego wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*,
2. brak archiwizacji i analitycznej oceny prac etapowych i dyplomowych studentów ocenianego kierunku, co uniemożliwia rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się obejmującego wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*,
3. niejednolite zasady dypłomowania na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, studia pierwszego stopnia, brak zasad dypłomowania specyficznych dla tego kierunku,
4. brak procedur rozwiązywania sytuacji konfliktowych obejmujących wszystkich studentów ocenianego kierunku,
5. brak działań służących monitorowaniu pozycji absolwentów ocenianego kierunku na rynku pracy, co uniemożliwia ocenę zgodności programu studiów i efektów uczenia się z oczekiwaniami pracodawców.

Zalecenia

Należy stworzyć system weryfikacji efektów uczenia się umożliwiający monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się obejmujący wszystkich studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, niezależnie od wybranej ścieżki kształcenia lingwistycznego.

Należy precyzyjnie określić i stosować jednolite zasady dypłomowania dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Należy wprowadzić obowiązek archiwizacji prac etapowych studentów ocenianego kierunku, opatrzonych nazwą przedmiotu, terminem zaliczenia, skali ocen, nazwiska

wykładowcy, co pozwoli ocenić stopień przygotowania studentów do włączania się w badania lub ich samodzielnego podejmowania.

Należy stworzyć i wdrożyć system monitorowania, weryfikacji i oceny osiągnięć studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, wybierających różne ścieżki kształcenia, by móc ocenić czy rozwój studentów ma charakter progresywny.

Należy stworzyć system wsparcia studentów ocenianego kierunku w sytuacjach konfliktowych związanych z procesem kształcenia.

Należy wdrożyć system monitorowania pozycji absolwentów ocenianego kierunku na rynku pracy, co umożliwi dostosowanie programu studiów i efektów uczenia się do oczekiwań pracodawców.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Zgodnie z załącznikiem 2.1.4. *Charakterystyka nauczycieli akademickich na studiach filologiczno-kulturoznawczych* w roku 2018/2019 zajęcia dla studentów tego kierunku prowadziły 84 osoby z pięciu instytutów współprowadzących kierunek. Z Instytutu Anglistyki było to 26 osób, w tym dyscyplinę literaturoznawstwo reprezentowało 5 profesorów, 11 doktorów habilitowanych i 3 doktorów, dyscyplinę językoznawstwo – 1 profesor, 3 dr habilitowanych i 3 magistrów prowadzących zajęcia z językoznawstwa i glottodydaktyki. Z Instytutu Germanistyki były to 23 osoby, w tym 2 profesorów, 6 doktorów habilitowanych i 5 doktorów reprezentujących dyscyplinę literaturoznawstwo, 2 doktorów habilitowanych, 6 doktorów, 1 magister prowadzący praktyczną naukę języka niemieckiego i 1 doktor reprezentujący dyscypliny historia i filozofia. Z Instytutu Romanistyki było to 20 osób, w tym 2 profesorów, 4 doktorów habilitowanych, 4 doktorów i 2 magistrów literaturoznawców oraz 3 doktorów habilitowanych, 3 doktorów i 5 magistrów językoznawców. Z Instytutu Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich literaturoznawstwo reprezentowali: 1 doktor habilitowany i 5 doktorów, językoznawstwo 1 doktor habilitowany, 1 doktor i 2 magistrów, w sumie 10 pracowników. Z Instytutu Italianistyki zajęcia z literaturoznawstwa prowadził 1 doktor habilitowany i 2 doktorów, zajęcia językoznawcze – 2 magistrów, w sumie 5 pracowników.

Wśród 84 pracowników Wydziału Neofilologii, na których zajęcia uczęszczali studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie ma osób posiadających kwalifikacje naukowe i dorobek badawczy w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, która jest jedną z trzech dyscyplin, do jakich przyporządkowano kierunek. Dwie osoby deklarują zainteresowania tą dyscypliną, co potwierdza także ich dorobek.

Struktura kwalifikacji oraz liczebność nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku w stosunku do liczby studentów umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Kompetencje merytoryczne i dydaktyczne tych pracowników naukowo-dydaktycznych oraz waga ich dorobku naukowego są niekwestionowane, zostały bowiem wysoko ocenione w raportach z wizytacji dokonanych przez PKA w poszczególnych instytutach Wydziału Neofilologii w ostatnich dwóch latach (dwa kierunki, na których kadra ta była oceniana, uzyskały ocenę wyróżniającą, a w ostatniej parametryzacji Wydział Neofilologii otrzymał kategorię A), ocenę tę potwierdza także lektura załącznika 2.1.4. (*Charakterystyka nauczycieli akademickich na studiach filologiczno-kulturoznawczych*). Kwalifikacje naukowe kadry prowadzącej zajęcia, w których uczestniczą studenci ocenianego kierunku, umożliwiają studentom nabywanie kompetencji badawczych w dyscyplinach literaturoznawstwo i językoznawstwo, ale nie dotyczy to nauk o kulturze i religii.

Kierownictwo i koordynatorzy SFK potwierdzili w rozmowie z ZO PKA, że kierunek ten nie ma własnej kadry, takie stwierdzenie znalazło się też w *Raporcie samooceny*. Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia, w których uczestniczą studenci ocenianego kierunku, w blokach zajęć językoznawczych i literaturoznawczych prowadzą zajęcia zgodnie ze swoimi kompetencjami. Ich obciążenia godzinowe są zgodne z wymaganiami i pozwalają na prawidłową realizację zajęć.

Poza kilkoma zajęciami propedeutycznymi, realizowanymi przez studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* w Instytucie Anglistyki razem z jego studentami, prowadzone przez osoby wskazane w załączniku 2.1.4. wybrane zajęcia z oferty dydaktycznej pięciu instytutów Wydziału Neofilologii tworzą dla studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* pulę przedmiotów do wyboru, w programie studiów noszącą nazwę *Moduł filologiczno-kulturoznawczy*. Wykaz nauczycieli akademickich zamieszczony w załączniku 2.1.4. dotyczy tylko bieżącego roku akademickiego i wskazuje, że obsada zajęć jest odpowiednia. Ważnym mankamentem jest natomiast fakt, że w programach studiów kierunków, z których wyboru dokonują studenci ocenianego kierunku, brakuje zajęć związanych z dyscypliną nauki o kulturze; miejsce to wypełniają przedmioty dotyczące realioznawstwa neofilologicznego i historii kultur danego języka.

O doborze nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku – poza kilkoma przedmiotami propedeutycznymi na I i II roku studiów I stopnia – decydują sami studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, wybierając fakultatywne zajęcia z *Modułu filologiczno-kulturoznawczego* złożonego z wybranych przedmiotów objętych programem studiów pięciu kierunków realizowanych na Wydziale Neofilologii. Władze kierunku zapewniają, że moduł ten jest dla każdego roku kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* konstruowany na podstawie związku objętych nim przedmiotów z efektami uczenia się przypisanymi kierunkowi, z uwzględnieniem kompetencji merytorycznych i dydaktycznych prowadzących oraz zaobserwowanych w przeszłości preferencji studentów. W rzeczywistości jednak kwalifikacje osób prowadzących zajęcia w ramach modułu *filologiczno-kulturoznawczego* nie są zgodne ze wszystkimi efektami kierunkowymi. O obsadzie zajęć znajdujących się w ofercie

dydaktycznej kierunku decydują kierownicy jednostek, w których zajęcia te się odbywają. Oznacza to, że kryteria stosowane przy obsadzie zajęć określone są przez potrzeby i efekty uczenia się dla kierunków neofilologicznych, a nie *studiów filologiczno-kulturoznawczych*.

Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w załączniku 2.1.4 obsada zajęć jest prawidłowa, tematyka i problematyka zajęć jest zgodna z zainteresowaniami naukowymi i dorobkiem prowadzących zajęcia, czego nie można jednak odnieść do treści mieszczących się w dyscyplinie nauki o kulturze. Niewłaściwa jest np. obsada przedmiotu *Wstęp do kulturoznawstwa*, który jest wykładem kursowym, prowadzonym przez pracownicę ze stopniem dr hab. w zakresie literaturoznawstwa. Bieżącej ocenie kompetencji nauczycieli akademickich służą regularne hospitacje zajęć, na które uczęszczają studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, prowadzone przez kierowników zakładów poszczególnych instytutów Wydziału Neofilologii; wynik hospitacji uwzględniany jest przy okresowej ocenie pracowników przeprowadzanej co cztery lata.

ZO PKA zapoznał się z protokołami pohospitacyjnymi podpisanymi przez osoby hospitujące i hospitowane. Oceny zajęć prowadzonych na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* dokonują też studenci tego kierunku w cosemestralnych ankietach ewaluacyjnych – elektronicznych i „papierowych”, ponieważ jednak studenci ocenianego kierunku wchodzi w skład grup ćwiczeniowych na poszczególnych kierunkach studiów, niemożliwe jest wyodrębnienie ich ocen w anonimowych przecież ankietach, a ankiety ewaluacyjne tylko dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie są prowadzone.

Kierownictwo SFK i koordynatorzy na poszczególnych kierunkach Wydziału Neofilologii nie organizują też spotkań ze studentami kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, na których mogliby dowiedzieć się, jak oceniają oni jakość kształcenia oraz kompetencje merytoryczne i dydaktyczne nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia, usłyszeć na przykład uwagi i zastrzeżenia dotyczące realizacji programu studiów, których ZO PKA wysłuchał w trakcie wizytacji na spotkaniu ze studentami.

Trudno też ocenić skuteczność realizowanej przez kierownictwo SFK polityki kadrowej w sytuacji, w której kierunek nie ma własnej kadry. Przy doborze kadry na Wydziale Neofilologii nie uwzględnia się potrzeb kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*. Potwierdza to fakt, że w dołączonym do *Raportu samooceny* wykazie pracowników instytutów neofilologicznych, w których zajęciach uczestniczą studenci ocenianego kierunku, na ponad 80 osób zaledwie jedna pracownica ze stopniem doktora wskazała obok dyscypliny literaturoznawstwo, także kulturoznawstwo, a inna pracownica w zainteresowaniach badawczych wskazała – obok historii – kulturoznawstwo. Jeżeli zatem studia pierwszego stopnia w 15 %, a studia drugiego stopnia w 35 % przynależą do nauk o kulturze i religii, to fakt ten nie znajduje potwierdzenia w doborze kadry. Należy jednak zaznaczyć, że w strategii Wydziału Neofilologii uwzględniono udział w realizacji programów studiów innych jednostek UW. Włączenie ich zatem do kadry obsługującej kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze* byłoby dobrym rozwiązaniem wobec braku własnych specjalistów w tej dyscyplinie.

Za formę uprawiania polityki kadrowej można uznać jedynie powierzanie funkcji koordynatorów wybranym osobom reprezentującym poszczególne instytuty Wydziału Neofilologii oraz zapoznavanie się przez koordynatorów kierunku ze studenckimi ankietami ewaluacyjnymi zawierającymi ocenę zajęć, w których uczestniczą studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, i branie tych ocen pod uwagę przez władze poszczególnych instytutów przy ocenie okresowej, przy czym znów trzeba pamiętać, że studenci ocenianego kierunku są jedynie częścią – niemożliwą do wyodrębnienia – studenckich grup takie ankiety wypełniających. System motywacyjny kadry i wsparcie rozwoju naukowego i dydaktycznego wykładowców, w których zajęciach uczestniczą studenci ocenianego kierunku, wynika z polityki kadrowej Wydziału Neofilologii. Władze wydziału stwarzają dobre warunki dla rozwoju kadry i wspierają pracowników w ich karierze zawodowej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Studia filologiczno-kulturoznawcze nie mają własnej kadry, zajęcia prowadzą na nich nauczyciele akademicki wchodzący w skład pięciu jednostek Wydziału Neofilologii współprowadzących kierunek. W sumie studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* w roku akad. 2018/2019 uczestniczyli w zajęciach prowadzonych przez 84 pracowników naukowo-dydaktycznych pięciu jednostek.

Kompetencje merytoryczne i dydaktyczne pracowników naukowo-dydaktycznych, waga ich dorobku naukowego, struktura kwalifikacji oraz liczebność nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia, w których uczestniczą studenci ocenianego kierunku, w stosunku do liczby studentów umożliwiają prawidłową realizację zajęć. O ile w zakresie dyscyplin językoznawstwo i literaturoznawstwo spełnione są wysokie standardy kwalifikacji naukowych i osiągnięć badawczych, o tyle wymogi nie są spełnione w zakresie dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Obsada zajęć, w których uczestniczą studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, nie budzi zastrzeżeń w przedmiotach związanych z dyscyplinami literaturoznawstwo i językoznawstwo, czego nie można jednak odnieść do dyscypliny nauki o kulturze.

Ocenie kompetencji nauczycieli akademickich służą hospitacje i analiza wyników studenckich ankiet ewaluacyjnych, przy czym studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* wypełniają te ankiety wraz ze studentami innych kierunków, co uniemożliwia identyfikację ich ocen i orientację w jakim stopniu studenci ocenianego kierunku są usatysfakcjonowani procesem kształcenia.

O uznaniu kryterium 4. za spełnione częściowo zadecydowały:

1. w zakresie dyscypliny nauki o kulturze i religii nie zostały spełnione wymogi zgodności kwalifikacji naukowych i osiągnięć badawczych wykładowców z zakresem treści merytorycznych prowadzonych zajęć;

2. obsada zajęć przypisanych do dyscypliny nauki o kulturze jest niezgodna z kwalifikacjami i dorobkiem osób prowadzących zajęcia,
3. brak ankiet pozwalających studentom ocenianego kierunku na ocenę stopnia satysfakcji i zasad organizacji procesu kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Zalecenia

Należy wzmocnić kadre o wykładowców, których kwalifikacje naukowe i kompetencje badawcze, a także dorobek naukowy, mieszczą się w zakresie dyscypliny nauki o kulturze i religii bądź skorzystać ze wsparcia specjalistów z innych wydziałów.

Polityka kadrowa Wydziału Neofilologii powinna wziąć pod uwagę potrzeby kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* i uwzględnić zatrudnienie wykładowców specjalizujących się w dyscyplinie nauki o kulturze.

Należy analizować ankiety ewaluacyjne studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, aby uzyskać informacje dotyczące oceny procesu nauczania z perspektywy ich kierunku.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Oceniany kierunek nie posiada infrastruktury i zaplecza bibliotecznego wyznaczonego do wyłącznego własnego użytku. Nauka na *studiach filologiczno-kulturoznawczych* odbywa się w jednostkach współprowadzących kierunek, tj. Instytucie Anglistyki, Instytucie Romanistyki, Instytucie Germanistyki, Instytut Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich oraz Katedrze Italianistyki. We wszystkich tych jednostkach sale wykładowe i ćwiczeniowe oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i tym samym osiągnięcie przez studentów założonych efektów uczenia się.

Wiodącą jednostką, w której odbywa się najwięcej zajęć, jest Instytut Anglistyki, który mieści się w budynku uniwersyteckim przy ul. Hożej. Instytut dysponuje 18 salami do prowadzenia zajęć, w tym jedną dużą salą wykładową dla 110 osób, jedną salą dla 42 osób i jedną mieszczącą 30 osób, w których znajduje się sprzęt multimedialny. Pozostałe sale seminaryjne i ćwiczeniowe są przeznaczone dla mniejszych grup. Rzutniki multimedialne oraz pozostały sprzęt elektroniczny wykorzystywany w mniejszych salach w tym budynku (magnetofony, telewizory) można wypożyczyć z gabinetu technicznego. W całym gmachu jest też dostęp do Internetu, pomieszczenia socjalne dla studentów (dwa pokoje oraz małe pomieszczenie kuchenne).

Liczba i pojemność sal wystarczają do prawidłowej realizacji programu studiów. Budynek jest dostosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową (rampy umożliwiające podjazd wózków inwalidzkich, windy, dostosowane toalety).

W uzasadnionych przypadkach studenci o dużym stopniu niepełnosprawności mogą uczestniczyć w zajęciach przez aplikację Skype. Instytut korzysta też z sali wykładowej, Auli Biblioteki UW, znajdującej się na głównym kampusie uniwersyteckim.

Instytut Romanistyki oraz Instytut Germanistyki mieszczą się w nowoczesnym budynku uniwersyteckim przy ul. Dobrej. Wszystkie sale wyposażone są w sprzęt multimedialny, dostosowane są do potrzeb studentów z niepełnosprawnością zarówno motoryczną, jak i sensoryczną. W budynku znajdują się pomieszczenia socjalne i punkt gastronomiczny.

Instytut Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich oraz Katedra Italianistyki mieszczą się w starszym budynku przy ul. Oboźnej. Jednostki korzystają z dużej sali wykładowej oraz mniejszych sal ćwiczeniowych w większości wyposażonych w sprzęt multimedialny. Obie jednostki w razie potrzeb mogą też korzystać z sal znajdujących się przy ul. Dobrej. Budynek, w którym mieszczą się siedziby Instytutu Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich oraz Katedry Italianistyki, nie jest dostosowany do potrzeb studentów z niepełnosprawnością ruchową, jednak w takich wypadkach obie jednostki uwzględniają sytuację tych osób, organizując poszczególne zajęcia w nowoczesnym budynku przy ul. Dobrej 55. Potrzeby studentów o innej niż ruchowa niepełnosprawności są brane pod uwagę na bieżąco, co wyraża się między innymi umożliwieniem niestandardowego trybu zaliczeń.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* mają dostęp do zasobów bibliotek instytutowych w ramach Wydziału Neofilologii oraz do BUW. Studenci i pracownicy mogą korzystać z systemu bezpłatnych wypożyczeń międzybibliotecznych. Biblioteki poszczególnych jednostek dysponują czytelnią dostosowaną do potrzeb pracy własnej studenta, oferują dostęp do materiałów dydaktycznych i bezprzewodowej sieci internetowej. Lokalizacja bibliotek, liczba, wielkość i układ pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelniach, udogodnienia dla użytkowników, godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne są zgodne co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego, a także formy wydawniczej z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, obejmują literaturę przedmiotu zawartą w sylabusach zajęć i umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* mają też dostęp do platformy e-learningowej Moodle, gdzie umieszczane są materiały i pomoce dydaktyczne do zajęć oferowanych w poszczególnych jednostkach. Do komunikacji ze studentami i przekazywania im materiałów dydaktycznych wykorzystywana jest również platforma USOSweb.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Zapewniona jest też zgodność infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej oraz zasad korzystania

z niej z przepisami BHP. Z pewnością jednak rozproszenie budynków, w których prowadzone są zajęcia dla ocenianego kierunku, jest utrudnieniem w koordynowaniu planu zajęć dla studentów SFK. W planach rozwoju struktury Wydziału Neofilologii jest rozbudowa budynku przy ul. Dobrej, który docelowo ma pomieścić wszystkie jednostki Wydziału, w tym Instytut Anglistyki oraz Instytut Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich oraz Katedrę Italianistyki, co ułatwi organizację zajęć przypisanych do ocenianego kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna jest wystarczająca do osiągania efektów uczenia się przez studentów ocenianego kierunku studiów. Zarówno infrastruktura, jak i zasoby edukacyjne są wykorzystywane w realizacji programu studiów, obserwowane jest stałe ich doskonalenie. Rozproszenie budynków, w których prowadzone są zajęcia, chociaż jest tymczasowym utrudnieniem w koordynowaniu planu zajęć dla studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, nie wpływa na jakość prowadzonych studiów.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym prowadzona jest w ramach poszczególnych jednostek Wydziału Neofilologii współtworzących kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

We wszystkich jednostkach pracownicy Wydziału Neofilologii angażują się w przedsięwzięcia popularyzujące naukę i przybliżające szerokiemu odbiorcy kultury krajów obszarów językowych, którymi zajmują się ich jednostki. Dowodem tej działalności są publikacje pracowników, wystąpienia w mediach, wykłady otwarte (podczas Festiwalu Nauki organizowanego na Uniwersytecie Warszawskim). Jednostki współpracują również z ambasadami krajów swoich obszarów językowych, z ambasadą Hiszpanii, Portugalii, Argentyny, Peru, Urugwaju, Włoch, Niemiec, Szwajcarii, Austrii, Irlandii, Wielkiej Brytanii, Francji. Pracownicy Wydziału (szczególnie pracownicy Instytutu Anglistyki oraz ISliI) biorą też udział w spotkaniach i lekcjach pokazowych w warszawskich liceach. Instytut Romanistyki natomiast prowadzi od 2012 roku zajęcia otwarte przeznaczone dla uczniów liceów i gimnazjów, które cieszą się dużą popularnością (każdego roku uczestniczy w tych zajęciach około 500 uczniów). Widoczna jest więc współpraca ze szkołami i instytucjami kultury, w których studenci kierunków filologicznych prowadzą praktyki, a następnie absolwenci znajdują zatrudnienie.

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi jednostki Wydziału Neofilologii współpracują w zakresie

projektowania i realizacji programu studiów, jest zgodny z dyscypliną lub dyscyplinami poszczególnych kierunków studiów prowadzonych w danych jednostkach. W jednostkach tych współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona systematycznie, ma charakter stały i przybiera zróżnicowane formy, adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programów studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się na kierunkach przypisanych do danych jednostek. Są to jednak dane odnoszące się do całego Wydziału, nie można oszacować przydatności tych inicjatyw dla *studiów filologiczno-kulturoznawczych*.

Opisane w *Raporcie samooceny* zainteresowanie instytucji, takich jak Izby Handlowe (Polsko-Niemiecka Izba Handlowa/AHK Polska, podobnie Brytyjsko-Polska Izba Handlowa, Polsko-Hiszpańska Izba Gospodarcza, Polsko-Portugalska Izba Gospodarcza czy Polsko-Francuska Izba Handlowa) wskazują na zapotrzebowanie rynku pracy na pracowników wielojęzycznych ze znajomością specyfik kulturowych danych obszarów językowych. Izby turystyki, takie jak Niemiecka Centrala Turystyki, również poszukują tego typu pracowników. Międzynarodowe ośrodki kultury (takie jak Instytut Goethego, Instytut Cervantesa, Instytut Polski w Madrycie) oczekują, że studia wykształcą ludzi otwartych i twórczych, charakteryzujących się wysoką kompetencją językową i kulturową, aktywnych w procesach komunikowania społecznego. Obserwacje te nie mają jednak bezpośredniego odniesienia do ocenianych studiów, powyższa charakterystyka dotyczy bowiem wszystkich studiów neofilologicznych prowadzonych na Wydziale.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu ocenianych *studiów filologiczno-kulturoznawczych* i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację nie podlegają ocenom zewnętrznym, nie można więc stwierdzić ich wykorzystywania w działaniach doskonalących program tego kierunku. W poszczególnych jednostkach współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest widoczna, jednak jest ona nakierowana na potrzeby poszczególnych kierunków neofilologicznych prowadzonych w tych jednostkach. Nie można ocenić ich powiązania z ocenianym kierunkiem, gdyż działania podejmowane w ramach współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym nie dotyczą bezpośrednio *studiów filologiczno-kulturoznawczych*. Aby ocenić zgodność koncepcji i celów kształcenia z wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla kierunku, konieczne jest pozyskanie partnerów nakierowanych na specyfikę ocenianego kierunku (trójjęzyczność absolwentów, wyeksponowanie zagadnień związanych z wyzwaniami współczesnych czasów, takich jak problemy migracji ludności, inter- i transkulturowość), a przede wszystkim oszacowaniu jego przydatności na rynku pracy.

Podsumowując, współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów, utrzymywana jest w poszczególnych jednostkach zaangażowanych tylko częściowo w prowadzony kierunek i dotyczy studiów realizowanych przez te jednostki, nie jest jednak podejmowana odrębnie dla ocenianego kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów prowadzona jest w poszczególnych jednostkach Wydziału Neofilologii z nastawieniem na poszczególne kierunki neofilologiczne i nie odnosi się do ocenianego kierunku studiów. Wydział Neofilologii nie pozyskał partnerów z otoczenia społeczno-gospodarczego, których profil byłby zgodny ze specyfiką kształcenia na ocenianym kierunku – trójjęzycznością absolwentów, wyeksponowaniem zagadnień związanych z wyzwaniem współczesnych czasów, takich jak problemy migracji ludności, inter- i transkulturowości. W związku z tym nie prowadzi się konsultacji w zakresie programu studiów i efektów uczenia się z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych.

O uznaniu kryterium 6. za niespełnione zadecydował:

1. brak współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*,
2. brak partnerów z otoczenia społeczno-gospodarczego, których profil byłby zgodny ze specyfiką kształcenia na ocenianym kierunku.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Na podstawie przedstawionych dokumentów na ocenianym kierunku stwarzane są możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności tak nauczycieli akademickich, jak i studentów, związanej z kształceniem na kierunku. Władze Wydziału wykazują szczególną dbałość o umiędzynarodowienie procesu kształcenia oraz badań naukowych, a pracownicy i studenci mogą korzystać z bogatej i różnorodnej oferty wyjazdów do ośrodków na całym świecie, w ramach wielu różnych programów, umów i bilateralnych kontaktów. System wsparcia uczestnictwa w programach międzynarodowych tak ze strony Wydziału, jak również władz rektorskich, jest znaczny.

Cechą charakterystyczną całego procesu umiędzynarodowienia jest jego charakter ogólnowydziałowy, a nie kierunkowy. Istnienie kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* daje szansę ściślejszej współpracy pomiędzy jednostkami Wydziału, stwarza okazje do międzyinstytutowych inicjatyw naukowych (np. konferencje międzynarodowe, warsztaty, wspólne publikacje).

Pracownicy poszczególnych instytutów partycypujący w procesie kształcenia na SFK prowadzą swoją działalność międzynarodową w ramach własnych instytutów. Wyjazdy zagraniczne pracowników naukowych w ramach umów bilateralnych umożliwiają zdobycie doświadczenia oraz podniesienie kompetencji

zawodowych i międzykulturowych. Realizowane międzynarodowe projekty badawcze oraz staże zagraniczne kadry są tego dowodem:

1. Standard European Fellowship w ramach Project European Commission: Horyzont 2020, Marie Skłodowska-Curie Actions Individual Fellowships, lata realizacji: 2018-2020
2. 2015-2016, Polonium-Partenariat Hubert Curien (PHC) „Porównania i intensyfikacja: od konstrukcji gramatycznych do frazeologii”
3. 2014-2016, projekt współfinansowany przez Wallonie-Bruxelles International „Historia, literatura i społeczeństwo Belgii francuskojęzycznej po II wojnie światowej. Wymiar frankofoński i europejski”
4. Goethe Universität Frankfurt am Main, 10.10.2015-30.01.2016
5. Universidad Andina Simon Bolivar, 13.12.2015-14.03.2016
6. Universidad de Sevilla (37roject “Mobilność Plus”), 15.04.2014-15.12.2016
7. Universidad de Granada, rok akademicki 2018/2019
8. Università del Piemonte Orientale 01.02-30.04.2018
9. Università degli Studi di Pavia, 1-20.05.2018
10. Università degli Studi di Bologna – Alma Mater Studiorum, 2.01-31.03.2019
11. Nancy (Université de Lorraine) 15.01 – 15.02. 2017

Na Wydziale Neofilologii nie są prowadzone okresowe oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów, toteż nie ma wyników takich przeglądów, które mogłyby być wykorzystywane do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia. Informacje dotyczące umiędzynarodowienia znajdują się w indywidualnych sprawozdaniach pracowników i sprawozdaniach poszczególnych jednostek Wydziału Neofilologii. Dotychczas nie były one jednak analizowane z perspektywy ocenianego kierunku studiów.

Proces umiędzynarodowienia jest ściśle związany z dyscyplinami literaturoznawstwo i językoznawstwo, do których zostały przypisane kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*. Internacjonalizacja badań i procesu kształcenia nie obejmuje jednak dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Można stwierdzić, że współpraca międzynarodowa jest ważnym elementem działalności pracowników. Jest to szczególnie istotne ze względu na specyfikę studiów. Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* mają możliwość uczestniczenia w programach wymiany międzynarodowej oferowanych przez wszystkie jednostki Wydziału Neofilologii.

Rocznie w każdym z instytutów jest organizowanych kilka konferencji międzynarodowych we współpracy z partnerami zagranicznymi.

Liczba profesorów wizytujących w ostatnich trzech latach to ok. 10 w każdym z instytutów Wydziału Neofilologii.

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* są zainteresowani wyjazdami na częściowe studia zagraniczne w ramach Erasmus+, ich liczba za ostatnie trzy lata jest wzrastająca. Atutem jest, iż studenci mogą korzystać z umów bilateralnych

podpisanych przez wszystkie jednostki Wydziału Neofilologii. Utrudnieniem realizacji stażu studenckiego jest usztywniony program studiów, który komplikuje realizację staży (jednak wydłużenie studiów I stopnia daje możliwość osiągnięcia potrzebnych punktów ETCS).

Wyjazdy nauczycieli akademickich oraz przyjazdy nauczycieli z partnerskich instytucji cieszą się dużym zainteresowaniem.

Istotne jest, że efekty współpracy międzynarodowej przekładają się na jakość kształcenia na kierunkach neofilologicznych, w których realizacji częściowo uczestniczą studenci ocenianego kierunku. Jest to wymiana studentów, a także organizacja otwartych konferencji i warsztatów (np. Instytutu Anglistyki współpracuje z Uniwersytetem Kraju Saary w Saarbrücken).

Można stwierdzić, iż jednostki współprowadzące oceniany kierunek, stwarzają studentom kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* i pracownikom poszczególnych jednostek sprzyjające warunki uczestnictwa w międzynarodowych programach wymiany/mobilności, w tym również w programie Erasmus+.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na Wydziale Neofilologii odpowiedzialnym za oceniany kierunek prowadzona jest intensywna współpraca z zagranicznymi instytucjami partnerskimi, udaje się również wykorzystywać wyniki tej współpracy w realizacji i doskonaleniu programu kształcenia. Wydział realizuje podstawowe założenia procesu internacjonalizacji kształcenia na wysokim poziomie, wspiera międzynarodową mobilność studentów, jak i nauczycieli akademickich. Efektem rozwijanych kontaktów kadry naukowo-dydaktycznej z zagranicznymi partnerami jest również jej uczestnictwo w radach naukowych i redakcjach czasopism międzynarodowych.

Proces umiędzynarodowienia jest ściśle związany z dyscyplinami literaturoznawstwo i językoznawstwo, do których zostały przypisane kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*. Internacjonalizacja badań i procesu kształcenia nie obejmuje jednak dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Studenci są motywowani do osiągania efektów uczenia się przez system stypendialny funkcjonujący na uczelni. Studenci podczas spotkania z ZO PKA przyznali, że zostali zapoznani z przysługującym im prawem do otrzymania stypendiów wymienionych w art. 86 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. z 2018, poz. 1668 z późn. zm.) i zapomóg podczas spotkania organizacyjno-integracyjnego, organizowanego dla studentów pierwszego roku przez władze Wydziału.

Kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze* posiada własną Komisję Stypendialną złożoną z przedstawicieli studentów, która opiniuje przyznawanie stypendiów za bardzo dobre wyniki w nauce oraz stypendiów socjalnych. Jednocześnie studenci ocenianego kierunku przyznali, iż system motywowania w ich ocenie nie jest kompletny z uwagi na brak innych możliwości pozyskania wsparcia dla osób osiągających bardzo wysokie wyniki w nauce.

Studenci mają prawo do złożenia wniosku o udzielenie urlopu dziekańskiego. Procedurę ubiegania się o urlopy reguluje § 37 *Regulaminu Studiów UW*. Decyzję o wyrażeniu zgody udziela Dziekan Wydziału. Studenci podczas spotkania z ZO PKA potwierdzili znajomość zasad przysługujących im urlopów.

Wsparcie nauczycieli akademickich przejawia się przede wszystkim w ich dostępności dla studentów w ramach konsultacji i dyżurów, podczas których można omówić kwestie merytoryczne zajęć, jak również warunki formalne. Podczas spotkania z ZO PKA studenci wskazali, iż terminy dyżurów podane na stronie internetowej są rzadko aktualizowane, a najlepszą formą komunikacji z prowadzącymi są wiadomości e mailowe, które pozwalają na zachowanie stałego kontaktu z kadrą dydaktyczną wszystkich jednostek współprowadzących kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Studenci ocenianego kierunku mają możliwość zgłaszania skarg i wniosków w formie ustnej oraz pisemnej, jak również za pośrednictwem przedstawiciela samorządu studenckiego. Pisemne skargi należy kierować do kierownika SFK, natomiast odwołania do Dziekana Wydziału. W sytuacjach konfliktowych powoływany jest Ombudsman Uniwersytetu Warszawskiego, który pełni funkcję rzecznika akademickiego i rozstrzyga zaistniałe nieporozumienia.

Studenci podczas spotkania z ZO PKA potwierdzili, iż znają procedury funkcjonujące na Wydziale oraz na Uczelni. Jednocześnie zaznaczyli, iż najbardziej efektywną formą zgłaszania skarg i wniosków są interwencje w sekretariacie Instytutu Anglistyki, który jest najbardziej zaangażowany w system wsparcia dla studentów ocenianego kierunku.

Wsparciem w zakresie pomocy materialnej i dostosowania procesu uczenia się do potrzeb osób z niepełnosprawnością zajmuje się Biuro Osób Niepełnosprawnych (BON). Dyżury dla studentów z niepełnosprawnościami odbywają się pięć razy w tygodniu od poniedziałku do piątku w godzinach od 9:00 do 13:00 w poniedziałki i w środy, od 12:00 do 16:00 we wtorki i w czwartki oraz w piątki w godzinach od 10:00 do 14:00. Na ocenianym kierunku w roku akademickim 2018/2019 na studiach stacjonarnych studiuje 8 osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Uczelnia wdraża system wsparcia dla studentów z niepełnosprawnościami w zakresie materialnym oraz informacyjnym, polegający na prowadzeniu działań informacyjnych o przysługujących dofinansowaniach kosztów uzyskania wykształcenia wyższego. Ponadto, Wydział stworzył możliwość wypożyczania specjalistycznego sprzętu, takiego jak laptop z syntezatorem mowy, lupa elektroniczna, czytnik z dyktafonem, które ułatwiają dostęp do informacji. BON ściśle współpracuje z Centrum Pomocy Psychologicznej na UW, które oferuje studentom pomoc psychologiczną oraz psychiatryczną. Student ma prawo do zindywidualizowanej formy wsparcia w zakresie weryfikacji zakładanych efektów uczenia się. Podczas rozmowy ZO

PKA z Samorządem Studenckim, studenci potwierdzili, iż wsparcie osób z niepełnosprawnością na ocenianym kierunku jest spełnione, a wypożyczalnia sprzętu specjalistycznego cieszy się dużym zainteresowaniem.

Wsparciem w doradztwie zawodowym oraz merytorycznym studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* zajmuje się Biuro Karier przy ul. Krakowskie Przedmieście 34. W zakresie swoich działań prowadzi akcje informujące o aktualnych miejscach pracy oraz staży, głównie za pośrednictwem mediów społecznościowych oraz w ramach programu „Uniwersyteckie Spotkania z Rynkiem Pracy”. Studenci dowiadują się o funkcjonowaniu BK jedynie w ramach Dnia Otwartego organizowanego dla kandydatów. Źródłem informacji na temat działań podejmowanych przez jednostkę jest także strona internetowa portalu zrzeszającego niektóre Uczelnie w Polsce, na której dostępna jest pełna oferta praktyk na terenie Warszawy i okolic.

Za administracyjną obsługę studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* odpowiada sekretariat, dostępny dla studentów od poniedziałku do czwartku, w poniedziałki oraz środy w godzinach od 10:00 do 14:00 oraz od 16:00 do 17:30, we wtorki od 10:00 do 14:00 oraz w czwartki od 10:00 do 15:30.

Podczas rozmowy z ZO PKA studenci wyrazili pozytywną opinię na temat funkcjonowania obsługi administracyjnej, wskazując na życzliwość, otwartość i zaangażowanie pracownicy dziekanatu obsługującej kierunek w sprawy studenckie. Ponadto wskazali, iż obsługa administracyjna kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* stanowi najczęściej jedyne źródło informacji dotyczące procesu uczenia się.

Studenci mają możliwość bezpośredniego kontaktu z Kierownikiem SFK oraz koordynatorami reprezentującymi poszczególne filologie, w ramach których studenci realizują proces uczenia się. Pomimo możliwości kontaktu z władzami kierunku, studenci nie korzystają z tej formy komunikacji z uwagi na niewielkie zaangażowanie pracowników w proces uczenia się, a także brak wiedzy merytorycznej. Rozproszenie koordynatorów w poszczególnych instytutach powoduje rozbieżność informacji.

W ocenie ZO PKA, konieczne dla stworzenia właściwego systemu wsparcia studentów byłoby utworzenie jednolitego organu decyzyjnego, stwarzającego realne możliwości wsparcia dla studentów SFK. Dotychczas powołane gremia i funkcje – kierownik i zastępca kierownika SFK, koordynatorzy SFK na poszczególnych kierunkach nie działają kompleksowo, lecz ich funkcje ograniczone są do poszczególnych kierunków, w których realizacji częściowo uczestniczą studenci ocenianego kierunku.

Uczelnia dysponuje bazą noclegową w 6 domach studenckich znajdujących się w różnych dzielnicach Warszawy – na Ochocie, Mokotowie, Pradze oraz w Śródmieściu. Studenci mają prawo do złożenia wniosku o miejsce w Domu Studenckim *Muchomorek*, *Żwirek*, *Kic*, *Zamenhof*, *Smyczkowa* oraz *Radomska*. Przyznawaniem miejsc w domach studenckich zajmuje się Sekcja Socjalna Biura Spraw Studenckich UW. Na spotkaniu ZO PKA ze studentami byli obecni studenci mieszkający w akademikach i pozytywnie ocenili warunki w nich panujące.

Na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* studenci poszczególnych lat wyłonili starostów, którzy reprezentują ich w kontaktach z wykładowcami oraz w części spraw w sekretariacie.

Studenci ocenianego kierunku nie są zaangażowani w działalność kół naukowych. W ramach kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie powołano żadnego koła naukowego, rozwijającego zainteresowania naukowe studentów. Niektórzy studenci uczestniczą w działalności kół naukowych na innych kierunkach neofilologicznych.

Podczas wizytacji ZO PKA odbyło się spotkanie z przedstawicielami samorządu studenckiego, działającego w ramach Wydziału. Przedstawiciele samorządu studenckiego wchodzi w skład organów kolegialnych – Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia, Rady Uczelni oraz Rady Neofilologii. Jednocześnie wskazali, iż nie są informowani o posiedzeniach powyższych organów kolegialnych, co skutkowało zaniechaniem przez nich uczestnictwa w pracach komisji. Samorząd studencki pozyskuje środki finansowe na działalność w ramach podziału środków organizowanego przez Samorząd Studentów UW.

Samorząd studencki w ostatnim czasie uzyskał pomieszczenie, które zostało udostępnione, jednak w dalszym ciągu nie jest wyposażone. Studenci są zmuszeni do umeblowania biura samodzielnie. Przedstawiciele samorządu obecni podczas spotkania z ZO PKA nie wskazali działań wspierających ich działalność.

Uczelnia nie prowadzi ewaluacji systemu wsparcia studentów, pozwalającej na poznanie opinii studentów ocenianego kierunku na temat jej funkcjonowania. Jedyną formą ewaluacji są ankiety prowadzone w ramach poszczególnych instytutów, jednakże studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie są w nich identyfikowani.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8:

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* posiadają wiedzę z zakresu przysługujących im stypendiów, zapomóg oraz urlopów. Jednocześnie dostępność nauczycieli akademickich jest często ograniczona przez nieaktualizowanie strony internetowej kierunku bądź błędne informacje dotyczące dyżurów i konsultacji.

Funkcjonująca w jednostce procedura zgłaszania skarg i wniosków nie jest adekwatna do realiów, w których studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* studiują. Głównym źródłem informacji dla studentów jest pracownica administracyjna sekretariatu Instytutu Anglistyki, która jednak nie posiada wszystkich informacji z zakresu innych instytutów. W przypadku wystąpienia konfliktowej sytuacji, studenci nie mają konkretnego organu, do którego mogą się zwrócić o pomoc. W ramach ocenianego kierunku studenci nie prowadzą działalności naukowej, a jedynie włączają się w działalność badawczą na innych kierunkach neofilologicznych, co powoduje niemożność ukierunkowania kół naukowych w obrębie specyfiki kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Poszczególni koordynatorzy kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* na studiach neofilologicznych działają w obrębie własnych instytutów, co w praktyce oznacza rozproszenie informacji i dezorganizację dla studentów ocenianego kierunku.

Samorząd Studencki funkcjonujący w ramach kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* posiada wsparcie materialne podejmowanych inicjatyw, jednakże

dopiero w ostatnim czasie udostępniono studentom biuro, w którym mogą prowadzić bieżące działania. Biuro nie zostało wyposażone, a Wydział nie wskazał środków koniecznych na jego pokrycie. Wydział Neofilologii nie prowadzi ewaluacji systemu wsparcia, który obejmowałby studentów ocenianego kierunku.

O uznaniu kryterium 8 za spełnione częściowo zdecydował:

1. brak aktualnych informacji o terminach konsultacji niektórych nauczycieli akademickich;
2. brak skutecznie działającego systemu informowania studentów o zasadach organizacji ocenianego kierunku studiów, rozproszenie koordynatorów na wszystkich kierunkach na Wydziale Neofilologii,
3. brak kół naukowych skupiających studentów ocenianego kierunku i pozwalających na doskonalenie przygotowania do badań naukowych.

Zalecenia

Należy systematycznie organizować spotkania konsultacyjne ze studentami kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* prowadzone przez koordynatorów kierunku, które pozwoliłyby na rozpoczęcie dialogu oraz poznanie potrzeb studentów.

Należy opracować i wdrożyć metody wsparcia studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* w organizacji ich indywidualnego procesu kształcenia zgodnie z zasadami higieny pracy, podziału czasu pracy na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.

Należy rozwinąć system motywowania studentów do osiągania wysokich wyników w nauce poprzez rozszerzenie form nagradzania, możliwość publikacji naukowych bądź bezpłatnego udziału w konferencjach naukowych, przeznaczonych szczególnie dla studentów ocenianego kierunku.

Należy opracować i systematycznie przeprowadzać ankiety ewaluacyjne z zakresu wsparcia studentów, przeznaczone dla studentów SFK, co pozwoliłoby na wprowadzenie działań doskonalących oraz niwelowanie bieżących zastrzeżeń i uwag.

Należy wypracować formy wsparcia działalności samorządu studenckiego w zakresie wyposażenia biura, co pozytywnie wpłynie na jego działalność.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacja o studiach jest dostępna publicznie dla jak najszerszego grona odbiorców (strony internetowe UW, WN, IA i SFK), w sposób gwarantujący łatwość zapoznania się z nią, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem (dostępna dla urządzeń mobilnych poprzez, na przykład, aplikację

Mobilny USOS), w sposób umożliwiający nieskrępowane korzystanie przez osoby z niepełnosprawnością (pliki są udostępniane w wersji Word, co umożliwia czytywanie ich przez programy dla osób niewidzących).

Informacje zamieszczone na stronach internetowych obejmują np.: cel kształcenia, kompetencje oczekiwane od kandydatów, warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, terminarz procesu przyjęć na studia (UW, IRK), program kształcenia, w tym efekty uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego. Bardzo przydatnym narzędziem służącym do gromadzenia kompletu informacji o programach studiów wszystkich kierunków kształcenia prowadzonych w UW jest *informator ECTS* zamieszczany na stronie internetowej, w którym znajdują się szczegółowe charakterystyki kierunków studiów, efekty uczenia się, przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe, warunki przyjęcia i możliwości kontynuacji kształcenia. Programy i plany studiów, opisy modułów i przypisane do nich punkty ECTS dostępne są na stronie internetowej kierunku. Znajdują się tam również ogólne zasady i procedury dyplomowania, a kryteria szczegółowe i wymogi merytoryczne można odnaleźć na stronach internetowych poszczególnych jednostek WN, które współtworzą oceniany kierunek, oraz w Archiwum Prac Dyplomowych UW. Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów nie są dostępne za pośrednictwem Biura Karier, ale niektóre dane (aspekty ekonomiczne) można znaleźć na stronie internetowej Pracowni Ewaluacji Jakości Kształcenia UW. Charakterystyka warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się dostępna jest na stronach UW, WN, IA i SFK.

Sylabusy przedmiotów są opublikowane w systemie USOS, natomiast skrócony opis przedmiotu, wraz z linkiem do strony przedmiotu w systemie USOS, jest dostępny za pomocą *informatora ECTS*. Wykładowcy zobowiązani są do uaktualniania w systemie USOS informacji na temat prowadzonych zajęć w terminach określonych przez Rektora UW. Zweryfikowane informacje są następnie wprowadzane do katalogu ECTS przez pełnomocnika ds. USOS i/lub wyznaczonych przez kierownika jednostki pracowników.

W ocenie ZO PKA katalog ECTS zawiera kompletne i aktualne sylabusy wszystkich przedmiotów prowadzonych w ramach kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Z informacji uzyskanych podczas spotkania z WZZiDJK wynika, iż Zespół ten analizuje zbiorcze zestawienia wyników sesji egzaminacyjnej na poziomie danej jednostki WN. Na podstawie otrzymanych wyników dokonywana jest ocena stopnia realizacji zakładanych efektów uczenia się w poszczególnych instytutach i katedrach Wydziału. Nie jest jednak prowadzona odrębna analiza wyników sesji egzaminacyjnej dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

W ocenie ZO PKA wprowadzenie takiego rozwiązania byłoby działaniem sprzyjającym doskonaleniu jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Wskaźniki zdawalności nie są publikowane przez wzgląd na RODO.

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów	TAK

	zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	TAK
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	TAK
7.	Aktualne programy studiów	TAK
8.	Sylabusy	TAK
9.	Kompletność sylabusów	TAK
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	TAK
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK
12.	Erasmus+	TAK
13.	Most	TAK
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	CZĘŚCIOWO
15.	Harmonogram zajęć	TAK
16.	Regulamin studiów	TAK
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	TAK
19.	Biuro Karier	TAK
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	CZĘŚCIOWO
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym wyniki ankietyzacji studentów).	NIE

Na poziomie jednostek współtworzących kierunek *studia filologiczno-kulturoznawcze* prowadzone jest monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz ich zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców (kandydatów na studia, pracodawców, a przede wszystkim studentów), np. w zakresie oczekiwanej przez odbiorców szczegółowości informacji lub sposobu jej prezentacji, a wyniki monitorowania są wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach. Należy jednak zaznaczyć, że działania te prowadzone są na poziomie poszczególnych instytutów i katedr na podstawie przyjętych w tych jednostkach procedur systemów zapewniania jakości kształcenia, będących uszczegółowieniem wydziałowego systemu zapewniania jakości kształcenia. Ponieważ oceniany kierunek nie jest przypisany do konkretnej jednostki Wydziału Neofilologii, monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości i kompleksowości informacji o *studiach filologiczno-kulturoznawczych* odbywa się w oparciu o generyczne procedury ustalone na poziomie Wydziału. Wyniki monitorowania nie były dotychczas wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach na ocenianym kierunku.

Jak wynika z opinii interesariuszy wewnętrznych, a w szczególności studentów kierunku, takie rozwiązanie nie jest w pełni zadowalające. Studenci zaznaczyli, że wiadomości znajdujące się na stronie internetowej przeznaczonej dla *studiów filologiczno-kulturoznawczych* są często nieaktualne oraz wskazali na uciążliwość wynikającą z rozproszenia informacji o kierunku. Na przykład, dane o procesie dyplomowania dla studentów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* są podane na stronie internetowej kierunku jako odnośniki do procedur dyplomowania w poszczególnych jednostkach wydziału, co nie jest dogodne i w pełni zrozumiałe z perspektywy studenta.

W ocenie ZO PKA, struktura strony kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* jest czytelna i zawiera zakładki z niezbędnymi informacjami. Wyjątek stanowią informacje dotyczące jakości kształcenia, w tym wyników ankiet studenckich, których nie umieszczono na stronie internetowej kierunku, ale które można znaleźć, z wyjątkiem wyników ankiet studenckich, na stronie Wydziału.

Ponadto ZO PKA rekomenduje, aby zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* były systematycznie, w sposób formalnie określony, konsultowane z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi oraz doskonalone z uwzględnieniem wyników tych konsultacji. Dotyczy to także systematycznego aktualizowania terminów konsultacji wykładowców.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Interesariusze wewnętrzni Wydziału Neofilologii UW potwierdzili, że mają zapewniony dostęp do informacji na temat programu kształcenia i realizacji procesu kształcenia w wersji elektronicznej. Przekazywane informacje są zazwyczaj uaktualniane na bieżąco i pozostają w większości zrozumiałe dla obiorców. Nie są one jednak systemowo konsultowane z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi pod kątem zgodności zakresu i jakości upublicznianych informacji z oczekiwaniami tych dwóch grup. Należy także zadbać o systematyczne aktualizowanie informacji o terminach konsultacji wykładowców.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego wdrożono Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia (*WSZiDJK na WN; Załącznik do uchwały Rady WN z dn. 24.06.2014r.*). Na mocy uchwały Rady Wydziału Neofilologii z dnia 27 września 2016 podjętej na podstawie par. 36 ust. 2 Regulaminu Wydziału, wyznaczono osoby i gremia sprawujące nadzór merytoryczny i organizacyjny nad kierunkiem *studia filologiczno-kulturoznawcze*: Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia (WZJK), kierownika SFK i jego zastępcę, koordynatorów ds. SFK w poszczególnych jednostkach WN (IR, IG, KI i ISII), oraz sekretarza SFK. Określono również w sposób przejrzysty ich

kompetencje i zakres odpowiedzialności, m.in. w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

Do zadań kierownictwa SFK należy w szczególności analiza i doskonalenie programu kształcenia z uwzględnieniem wniosków z monitorowania karier zawodowych absolwentów oraz analiza i weryfikacja zakładanych efektów uczenia się na danym kierunku.

Zatwierdzanie, zmiany oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury, tj. na podstawie paragrafu 40 pkt 5 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (tekst jednolity, Monitor UW z 2015r. poz. 150 z późn. zm.).

Przyjęcie na studia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów, tj. na podstawie co roku aktualizowanej uchwały Senatu.

Na ocenianym kierunku dominuje jednak niesformalizowana ocena programu studiów, głównie w formie sporadycznych spotkań i kontaktów mailowych.

W trakcie wizytacji ZO PKA przekazano również dokumentację potwierdzającą przeprowadzenie dwukrotnej oceny formalnej (w 2017 i 2018). Na podstawie udostępnionej dokumentacji i rozmów z kierownictwem kierunku ZO PKA stwierdza, że ocena programu SFK jest szczątkowa i obejmuje swym zakresem jedynie dostosowywanie kierunkowych efektów uczenia się do zmian wynikających z regulacji ustawowych (np. Ustawa 2.0) lub zmian w programach studiów jednostek prowadzących kierunek. Na przykład, uchwałą Rady Wydziału Neofilologii z dnia 28 lutego 2017 wprowadzono zmiany w programach kształcenia na studiach I stopnia, przy czym zmiany na *studiach filologiczno-kulturoznawczych*, dotyczące modyfikacji punktów ECTS dla przedmiotów: *Wstęp do kulturoznawstwa*, *Historia Anglii / USA*, *Filozofia*, są dokładnym odzwierciedleniem zmian na kierunku *filologia angielska*. Podobnie, wprowadzenie w ostatnich latach szerokiej oferty *modułów filologiczno-kulturoznawczych*, czyli zajęć kursowych do wyboru, podyktowane zostało istnieniem takich modułów w programach kierunków studiów poszczególnych jednostek WN i nie zostało dostosowane do specyfiki ocenianego kierunku. Potwierdzają to studenci kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, w tym przedstawiciele Samorządu, którzy na spotkaniu z ZO PKA stwierdzili, że wprowadzone zmiany są niekorzystne, gdyż dezorganizują plan zajęć i pozbawiają ich solidnej podstawy merytorycznej w zakresie nauk o kulturze.

ZO PKA stwierdza również, że ocena programu studiów nie jest oparta na wnioskach z analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, ponieważ takie analizy nie są prowadzone dla kierunku. Efekty uczenia się dla zajęć i grup zajęć, treści programowe, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów nie są uwzględniane w ocenie programu studiów na kierunku w sposób bezpośredni. Elementy te są natomiast przedmiotem oceny programów kierunków studiów jednostek Wydziału, z których czerpie SFK, a jej wyniki w sposób automatyczny oddziałują na program kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

Ocena programu studiów kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie jest oparta na wynikach analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny oraz obejmują co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców oraz informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów.

Zgodnie z informacjami przekazanymi ZO PKA przez kierownictwo kierunku, ocena programu *studiów filologiczno-kulturoznawczych* jest oparta wyłącznie na monitorowaniu zmian w ofercie programowej jednostek współtworzących kierunek oraz dostosowywaniu na bieżąco programu kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* do tych zmian.

Nie wypracowano instrumentów, które mogłyby skutecznie posłużyć zebraniu miarodajnych i wiarygodnych danych na temat kierunku. Istniejące na Wydziale Neofilologii narzędzia, np. ankiety studenckie, są dostosowane do potrzeb poszczególnych jednostek wydziału i oceny prowadzonych przez nie kierunków. Z uwagi na fakt, iż *studia filologiczno-kulturoznawcze* nie są prowadzone samodzielnie przez żadną jednostkę wydziału, narzędzia te są w tym przypadku nieskuteczne.

W ocenie programu biorą udział, w ograniczonym zakresie, interesariusze wewnętrzni kierunku. Są to przede wszystkim koordynatorzy SFK w poszczególnych jednostkach Wydziału, którzy oceniają program kształcenia pod kątem jego przystawalności do aktualnej oferty dydaktycznej katedr i instytutów. Nauczyciele akademicy, studenci oraz interesariusze zewnętrzni nie biorą udziału w ocenie programu na kierunku SFK. W rezultacie, sugestie i wnioski kierownictwa kierunku SFK nie podlegają szerszej analizie i ocenie, i nie są z zasady uwzględniane w planowaniu kolejnego roku akademickiego.

Jakość kształcenia na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* podlega ocenie zewnętrznej po raz pierwszy. Poprzednia ocena PKA w roku 2012 dotyczyła makrokierunku: *studia filologiczno-kulturoznawcze Europy Zachodniej*.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

kryterium częściowo spełnione

Uzasadnienie

Na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego wdrożono Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia, a wskazane w nim postępowania umożliwiają w stopniu zadowalającym monitorowanie programów kształcenia na poszczególnych etapach. Procedury te nie są jednak skutecznie wykorzystywane w tworzeniu i zatwierdzaniu oraz monitorowaniu i okresowym przeglądzie programu studiów na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*.

W rezultacie, ewaluacja i modyfikacja programu na ocenianym kierunku jest prowadzona w stopniu ograniczonym, a głównym źródłem informacji na temat ewentualnych zmian są wnioski i spostrzeżenia kierownictwa i koordynatorów kierunku poczynione na drodze własnych obserwacji. Wynikiem braku kompleksowości i rzetelności podejmowanych działań jest brak wprowadzania działań doskonalących, odnoszących się do ocenianego programów studiów.

O propozycji częściowego spełnienia kryterium zadecydowało niepełne wdrożenie określonego przez Wydział Neofilologii Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w odniesieniu do ocenianego kierunku, skutkujące niezdiagnozowaniem nieprawidłowości opisanych w kryterium 1 i 2.

O uznaniu kryterium 10. za spełnione częściowo zadecydowały:

1. nieskuteczność procedur projakościowych wykorzystywanych w tworzeniu, zatwierdzaniu oraz monitorowaniu i okresowym przeglądzie programu studiów na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, skoro nie zdiagnozowano wskazanych wcześniej uchybień;
2. brak kompleksowych działań doskonalących, odnoszących się do ocenianego programów studiów,
3. niepełne wdrożenie określonego przez Wydział Neofilologii Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w odniesieniu do ocenianego kierunku, skutkujące niezdiagnozowaniem nieprawidłowości opisanych w kryterium 1 i 2.

Zalecenia

Należy przeprowadzić i formalnie zapewnić systematyczne przeprowadzanie oceny programu studiów dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze*, obejmującej: kierunkowe i modułowe (przedmiotowe) efekty uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów.

Należy przeprowadzić i formalnie zapewnić systematyczne przeprowadzanie oceny programu studiów dla kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* w oparciu o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny, obejmujących co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów.

Należy zagwarantować udział w ocenie programu studiów interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych.

Należy wskazać sposób wykorzystania wniosków z oceny programu studiów do doskonalenia tego programu.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Ostatnią ocenę na kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* Polska Komisja Akredytacyjna przeprowadziła w 2012 roku, w wyniku której na podstawie Uchwały Prezydium PKA Nr 459/2012 z dnia 11.10.2012 r. wydano ocenę pozytywną, obowiązującą do roku ak. 2018/2019.

W uchwale z 2012 roku Prezydium PKA uznało, że Uczelnia spełnia wymagania kadrowe, programowe, w tym dotyczące osiągniętych efektów kształcenia, i organizacyjne do prowadzenia makrokierunku filologiczno-kulturoznawczego na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a poziom prowadzonego kształcenia odpowiada przyjętym kryteriom jakościowym.

W powyższym dokumencie nie sformułowano uwag i zaleceń, jednakże z raportu z wizytacji wynika, iż zidentyfikowano uchybienia, które odnosiły się do organizacji zajęć oraz weryfikacji efektów kształcenia. W toku bieżącej oceny zweryfikowano skuteczność podjętych działań doskonalących, które omówiono poniżej.

Zalecenie

Ujednolicenie w ramach całego makrokierunku procedur weryfikacji efektów kształcenia, które zależą od jednostki prowadzącej dany przedmiot.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Zarzut podtrzymany z uwagi na specyfikę kierunku *studia filologiczno-kulturoznawcze* procedury weryfikacji efektów uczenia się zależą od jednostki prowadzącej dany przedmiot.

Zalecenie

Infrastruktura stanowi podstawową trudność w organizacji i synchronizacji zajęć oraz dostosowania ich do potrzeb studentów.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

W toku bieżącej oceny przedstawiono informację o wydłużeniu przerw pomiędzy zajęciami, które uprzednio stanowiły utrudnienie związane z przemieszczaniem się studentów do poszczególnych budynków, natomiast z opinii studentów przedstawionych podczas spotkania z ZO PKA oraz planu zajęć wynika, iż przerwy w dalszym ciągu nie zostały dostosowane do ich potrzeb. Studenci poinformowali o nagminnym zwalnianiu się lub opuszczaniu zajęć, by zdążyć na inne zajęcia, oraz o trudnościach logistycznych związanych z dotarciem na zajęcia.

Zalecenie

Usprawnienie przepływu informacji pomiędzy administracją a studentami, a także wyeliminowanie trudności związanych z planowaniem zajęć.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Kontakt pomiędzy studentami a pracownikami administracji został usprawniony, w dalszym ciągu wątpliwości budzi jednak sposób organizacji zajęć. Powyższe opinie potwierdzili studenci podczas spotkania z ZO PKA.

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64, z późn. zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów

mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiając studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia

zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiając uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez

zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

